

ČELADENSKÁ FONTÁNA

ZPRAVODAJ

REHABILITAČNÍHO CENTRA ČELADNÁ

Foto: Milena Vaculová

02 **Mimořádný úspěch**

RC Čeladná je v prestižní společnosti Českých lídrů 2022

06 **Sama doma z Čeladné**

Pořad České televize se vysílal od nás

14 **MUDr. Tomáš Nytra**

Snažím se neoperovat

18 **Měníme se?**

Nová marketingová strategie

22 **120 let**

čeladenských lázní Skalka

Mimořádný úspěch

Rehabilitační centrum Čeladná

je v prestižní společnosti

Českých lídrů 2022

Andrea Anderle Adamová

V projektu Ocenění Českých lídrů jsme získali druhé místo v Moravskoslezském kraji. Z celkového počtu 1 527 nominovaných firem vybrali porotci 111 finalistů - českých společností s nejlepšími ekonomickými výsledky. Naše druhé místo v kraji je o to cennější, že mezi 111 finalisty splnila z celé České republiky kritéria soutěže jen tři přihlášená zdravotnická zařízení:

Asklepion - Laser centrum Praha, Beskydské rehabilitační centrum a Karvinská hornická nemocnice a. s. Ocenění převzal ředitel BRC Milan Bajgar na slavnostním ceremoniálu ve středu 23. listopadu 2022 v sídle ČSOB v Praze 5 na Smíchově.

ČEŠTÍ LÍDŘI

K účasti v 6. ročníku projektu Ocenění českých lídrů 2022 nás vyzvala pořádající produkční společnost Agentura Helas na základě našich veřejně přístupných ekonomických výsledků za roky 2020 a 2021 (rok 2019 měl informativní charakter). Odborným garantem soutěže je každoročně Společnost CRIF – Czech Credit Bureau, a. s., a patronem je český ekonom PhDr. Tomáš Sedláček, Ph.D., který patří mezi sto nejvlivnějších globálních myslitelů.

Kumulovaný obrat vybraných 111 firem činí téměř 66 miliard korun a zaměstnávají 19 720 lidí.

„Účetní údaje zpracováváme z údajů uvedených ve sbírce listin a do OCL registrace jsou staženy automaticky. Společnosti se do soutěže hlásí z vlastní iniciativy či na doporučení zakladatele projektu,“ informuje garant soutěže.

PODMÍNKY ÚČASTI

„Soutěž Ocenění Českých Lídrů se orientuje na kultivaci českého podnikatelského prostředí a její

ústřední myšlenkou je motto BUDUJEME HRDÉ ČESKO. Na základě ekonomických výsledků (hodnocení Indexu Cribis) vyhradně českých firem s ročním obratem minimálně 200 milionů korun a s více než 50 zaměstnanci vybral odborný garant finalisty. Dvanáct porotců poté určilo nejlepší společnosti ze všech 14 krajů České republiky. Vítězové se mohou pyšnit titulem Český lídr. Zajímavostí je skutečnost, že polovina letošních finalistů jsou rodinné podniky.“
(www.oceneniceskychlidru.cz)

DOTAZNÍK

Po přihlášení do soutěže jsme obdrželi dotazník, ve kterém jsme odpovídali na různé otázky. Ty se týkaly podnikatelského příběhu a začátků společnosti, plánů do budoucna, zaměstnanců a jejich benefitů, našich aktivit na podporu regionu a obce, hlavních úkolů a cílů, inovací a novinek. A ředitel centra měl například odpovědět i na otázku, jak relaxuje.

Porotci komunikují s finalisty (telefonicky, písemně nebo osobně) s cílem zjistit podnikatelský příběh

majitelů / generálních ředitelů (osobní hodnocení má váhu 30 %). Odborná porota volí vítězné lídry aktuálního ročníku na základě sloučení ekonomického a osobního hodnocení. Vítězné společnosti jsou o umístění informovány ihned po volbě poroty z důvodu pečlivých a náročných příprav pro oficiální a veřejné předání ocenění.

VÍTEZOVÉ

Uděluje se první až třetí místo v každém kraji České republiky. Obvykle je předáno 42 ocenění ČESKÝ LÍDR „kraje“. Ocenění našeho zdravotnického zařízení je mimořádně cenné, protože jsme se neztratili mezi výrobními podniky, přestože „prodáváme“ služby, a ne výrobky. A největší podíl v našich službách má „ruční“ práce našich zdravotníků a jejich zkušenosti, znalosti, schopnosti a dovednosti.

Dá se proto bez nadsázky říci, že ocenění Český lídr Moravskoslezského kraje se vztahuje nejen na naše rehabilitační centrum a jeho ředitele, ale na každého zaměstnance, který k tomuto úspěchu přispěl svou prací.

BUDUJEME
HRDÉ
ČESKO

OCENĚNÍ
ČESKÝCH
LÍDRŮ

ČESKÝ LÍDR 2022
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ

VÍTĚZOVÉ MORAVSKOSLEZSKÉHO KRAJE

1. ABEX Substráty a. s.

Společnost působí na trhu již 25 let. Věnuje se výrobě pěstebních substrátů a kůrových mulčů pro hobby i profesionální trh.

2. Beskydské rehabilitační centrum. Lůžkové zdravotnické zařízení zaměřené na léčbu pacientů s nemocemi pohybového, nervového a oběhového ústrojí.

3. FBT logistics, s.r.o.

Opavská dopravní společnost zabývající se vnitrostátní i mezinárodní kamionovou dopravou.

Nahoře: Pomyslné stupně vítězů pro zástupce společností, které obsadily první tři místa v Moravskoslezském kraji.

Dole: Zakladatelka projektu Ocenění českých lídrů Helena Kohoutová (v popředí) se zástupci vítězných společností a firem.

Milan Bajgar:

Bylo to inspirující setkání

Bylo to zajímavé setkání s několika desítkami oceněných „českých lídrů“. Mezi oceněnými byli zastoupeni výrobci z průmyslu, softwarové firmy, zástupci služeb a jedno zdravotnické zařízení – Beskydské rehabilitační centrum. Bylo to inspirující setkání s příběhy firem, které často začínaly v garáži nebo u jednoho počítače.

Při rozhovoru s organizátorkou paní Helenou Kohoutovou jsem se dozvěděl, že na našem rehabilitačním centru porotu zaujal zajímavý příběh přechodu zařízení z nemocniční péče do rehabilitačního centra a zavádění nových metod léčby, například Polaria.

To, že žijeme ve skvělé zemi, jsem si znovu uvědomil při slovech jednoho z oceněných – po začátku covidu Američané vykoupili obchody se zbraněmi, Češi obchody se zahradními potřebami.

Dostali jsme další ocenění, jsme asi opravdu dobří.

Proto vám všem, milé spolupracovnice a spolupracovníci z našeho rehabilitačního centra, mnohokrát děkuji.

Helena Kohoutová:

Není cesty zpátky, je jenom cesty vpřed

Helena Kohoutová je česká podnikatelka, u které potřeba jít vlastní cestou a touha nacházet podobně naladěné lidi zvítězila nad uměleckou dráhou. Od 90. let minulého století své myšlenky, vize a cíle realizuje v projektech, které založila a sdružila v Podnikatelské platformě Helas, jejíž součástí jsou Cosmopolitan Executive Helas Ladies Club, Ocenění Českých Podnikatelek, Ocenění Českých Lídrů, Ocenění Českých Exportérů, Helas New Encounters Club. Společné motto těchto projektů je „Budujeme hrdé Česko“. Je jedinou majitelkou společnosti Agentura Helas s.r.o., která tyto projekty „technicky“ realizuje. Srdcem aktivit firmy a platformy jsou historické sály v prostorách Kláštera minoritů sv. Jakuba na Praze 1. Pořádají se zde společenská setkání a konference s kapacitou do 300 osob. (Více informací na www.helas.org.)

Její zkušenosti načerpané za téměř jedno čtvrtstoletí, pozorování lidských a podnikatelských příběhů daly podnět ke vzniku trilogie *Svou vlastní cestou*. Vychází z touhy ukázat lidem na rozcestí, včetně těch na úplném začátku, jak pracovat, snažit se a být schopen jít do nekomfortní zóny. Jedině posouvat se dál a nacházet nové cesty má pro ni hluboký význam.

Podpora pracovních aktivit, lidské vnímání, chápání žen, potřeba vzájemného souladu a harmonie Helenu dovedla k založení vlastní značky *Eternal by Helena*. Motto značky je „Věčná hojnost“, která se úzce dotýká potřeby každé ženy. *Eternal by Helena* vyznává hodnoty lásky, harmonie, naplnění, hojnosti a radosti. Život není jenom o podnikání. Osobním mottem je „Není cesty zpátky, je jenom cesty vpřed“.

Nahoře: Zakladatelka Podnikatelské platformy Helas Helena Kohoutová při setkání s Českými lidry 2022.

Na protějším straně shora dolů: Ocenění českých lídrů předala každému z umístěných Helena Kohoutová osobně.

Patronem ocenění je Tomáš Sedláček, český ekonom, vysokoškolský pedagog a vlivný globální myslitel.

Hostem slavnostního vyhlášení byl také Ladislav Špaček (vpravo), český spisovatel, televizní novinář, moderátor, pedagog a popularizátor společenské etiky.

NAŠE ÚSPĚCHY

2008: Stavba Apartmánového domu Lara získala první místo v soutěži **Stavba roku Moravskoslezského kraje 2007** (2. ročník) v kategorii Apartmánové domy.

2017: Ředitel rehabilitačního centra Milan Bajgar se stal finalistou 17. ročníku soutěže **EY Podnikatel roku 2016** v kategorii s názvem Cena České televize za podnikatelský přínos kultury a umění. Kromě ekonomických ukazatelů měl na umístění vliv náš dlouhodobý projekt „Obnova a rozvoj kulturního dědictví Moravskoslezských Beskyd 2000–2016“.

2019: Stavba čtvrtstoletí: „Lázně Čeladná (Novostavba – Rekonstrukce – Dostavba)“ reprezentovaly kategorii „Stavby pro zdravotnictví; Nemocnice, polikliniky, lázně“ na putovní výstavě Českou republikou. Ocenění poukazovalo na komplexnost stavebních a terénních prací v období 2005-2017 včetně rekonstrukce nejstarší budovy areálu Léčebného domu Dr. May, dalších objektů a revitalizace láz. parku.

2020: V soutěži **Stavba Moravskoslezského kraje 2020** (15. ročník) jsme obdrželi čestné uznání za stavbu Léčebného domu Dr. Storch II v kategorii Stavby občanské vybavenosti – novostavby.

2022: V projektu **Ocenění českých lídrů 2022** jsme získali druhé místo v Moravskoslezském kraji. Hodnotily se ekonomické ukazatele současně s postavením firmy v regionu a osobností jejího hlavního manažera, ředitele Milana Bajgara.

Sama doma

Co jste viděli (a neviděli) v televizi:

David Věžník

Jak se vlastně stalo, že k nám přijela Česká televize? Za vším stojí náš psychoterapeut PhDr. Andrew Urbiš. V pátečním pořadu Sama doma bývá díky svým znalostem z oblasti celostní medicíny, zdravé výživy a životního stylu poměrně často. A právě během jedné z jeho návštěv v ostravském studiu ČT přišla řeč na to, zda by mohl někdy divákům představit své pracoviště v rehabilitačním centru. Následovalo pár e-mailů a schůzka s panem ředitelem Milanem Bajgarem. Slovo dalo slovo a v závěru září vyrazil štáb do Čeladné, aby divákům představil, co děláme.

O tom, jak probíhaly přípravy na natáčení a co se během onoho odpoledne všechno semlelo, píšeme na jiném místě, na následujících stránkách shrneme obsah celého dílu pro všechny z vás, kteří jste záznam neviděli.

! Moderátorky vítají diváky

Linda Bendová s Markétou Konvičkovou vítají diváky z restaurační zahrádky, jejíž část se pro toto odpoledne proměnila v improvizovanou kuchyň. Právě tam také míří jejich první kroky. U sporáků už je totiž šéfkuchař Radim Svačina a seznamuje moderátorky s dnešními recepty. Budou se vařit

Moderátorky Markéta Konvičková (vlevo) a Linda Bendová (vpravo) vítají zpod svých deštníků diváky ze zahrádky restaurace U Sestřiček.

podzimní jídla. Při jejich výběru se zaměřil především na lokální suroviny, dojde tak na červenou řepu nebo místní smetanu. A rovnou se pouští do přípravy prvního chodu – pučených brambor s tvarohovým dipem.

Ředitel Milan Bajgar představuje okolí i historii našeho centra

Než bude jídlo hotovo, je pro diváky připravený předtočený rozhovor s ředitelem našeho rehabilitačního centra Milanem Bajgarem. Ten Lindě nejprve představí nejbližší okolí areálu. Zmíní, že naše centrum leží na úpatí Ondřejníku, a připomene, že na rozdíl od ostatních vrcholů v okolí Ondřejník není součástí Beskyd, ale Palkovických hůrek. Dodá, že specifické umístění našeho areálu, obklopeného obloukem beskydských vrcholů, podle citlivějších osob vyzařuje nezvyklou sílu.

A přidá i něco málo z historie. Kupříkladu příběh o tom, že lázně Skalka, jejichž pokračovatelem je právě Rehabilitační centrum Čeladná, měly původně stát v Ostravě. Kouzlo hor ale nakonec zvítězilo nad panoramaty komínů. Příběh zakladatele lázní Skalka lékaře Jana Maye, jehož podobiznu máme v logu, je bohatý, stejně tak by se dalo dlouze povídat třeba i o kašně na náměstí autora Aloise

Krátká porada ředitele Bajgara s moderátorkou Lindou

Popeláře. Je pravděpodobně inspirovaná Knihou džunglí (všimli jste si, že medvěd je opřený o slovanskou lípu a že na jejím vrcholu trůní opice?). Scénář je však neúprosný a dovoluje zmínit jen to nejdůležitější. Třeba to, že doktor May přišel ke své přezdívkce Lidumil především proto, že chudé pacienty léčil bezplatně.

V závěru rozhovoru pan ředitel vyjmenuje pár osobností, které se k nám do hor jezdily léčit – lázně například navštívil prezident Tomáš Garrigue Masaryk, herci Oldřich Nový a Bronislav Poloczek nebo zpěvák Richard Müller, který finančně přispěl na zvon v kapličky.

Kontrola scénáře před dalším vstupem

Celostní terapeut Andrew Urbiš ukazuje cviky na oddálení stárnutí

Přesouváme se do základny, tedy dovnitř restaurace U Sestřiček. Zde už je připravená Markéta s hosty Martinem Chodúrem a Martinem Králem. První z nich v Beskydech bydlí, a tak než divákům v premiéře představí svou novou píseň Půlnoční sonáta, během níž ho bude na klávesy doprovázet jeho slovenský kolega, povídají si mimo jiné i o tom, jak velkou inspirací jsou pro něj právě hory.

Jak bylo řečeno v úvodu tohoto článku, Andrew Urbiš je v Sama doma častým hostem. Tentokrát se však jeho příznivci mohli díky televizním kamerám vůbec poprvé podívat přímo na jeho pracoviště. Zde pan doktor Lindě a Markétě vysvětlí principy celostní terapie, která v našem centru doplňuje rehabilitační léčbu pacientů. Dle jeho slov vše spočívá v práci s psychikou i tělem zároveň. Vše je se vším provázáno, a tak i takové bolavé koleno bývá velmi často důsledkem přetížení organismu. Pokud se člověk správně stará sám o sebe, pohybuje se ve správném prostoru a správně se stravuje, předchází tím celé řadě nemocí.

Aby se mohlo natáčet u bazénu, musela být část techniky venku před kavárnou.

Společně s několika vybranými pacienty svá slova doplní také o krátké ukázky cvičení tao jin. Věděli jste, že pár drobných cviků s prsty, ušními lalůčky nebo nosem vám dodá energii, nebo dokonce oddálí stárnutí? „*Pružná ruka je pružný mozek a pružný mozek je základem proti stárnutí*,“ říká, když ukazuje jednoduchý cvik, během něhož jeden po druhém prohýbá všechny prsty na rukou.

Lékař Jan Šumbera popisuje systém překlada z lůžka na lůžko

Rehabilitační péče u potíží pohybového ústrojí, to je téma následujícího interview. Lékař Jan Šumbera během něj nastíní, s jakými diagnózami se ve své ordinaci setkává nejčastěji – jsou to především bolesti, za nimiž stojí různá onemocnění pohybového aparátu. Zmíní, že i když za mnohými potížemi (ať už ortopedickými, neurologickými nebo interními) stojí genetika nebo stárnutí, velký vliv na stav pohybové tkáně má životní styl – strava, pohyb a podobně.

Svět před kamerou a ten za ní

Divákům dále přiblíží takzvaný systém překlada z lůžka na lůžko, kterému v našem centru dáváme přednost. Jde o přímý překlad pacienta z nemocnice rovnou do rehabilitačního centra. Nejvhodnější doba je zpravidla sedm až deset dnů po operaci. Díky tomu nedochází k ochablosti svalů, tkáně mohou začít ihned regenerovat a navíc je pacient pod odborným lékařským dohledem po celou dobu rehabilitace.

Linda připomene historickou zajímavost – Léčebný dům Dr. Storch býval dříve porodnicí v nemocnici. Ukázalo se však, že malá nemocnice nemá moc šancí na přežití a horské prostředí je naopak jako stvořené pro rehabilitační centrum. Doktor Šumbera se ještě zmíní o přednostech, které náš odborný léčebný ústav odlišuje od lázeňských zařízení – jde zejména o fakt, že počet a druh procedur nejsou omezeny a že díky početnému personálu, speciálním přístrojům (například motodlaha) a metodám (pneumopunktura apod.) může být rehabilitace cílená zcela individuálně.

Režisérka Zuzana Pražáková ladí poslední detaily s moderátorkou Lindou a s ředitelem Milanem Bajgarem.

Celý rozhovor doplňuje ukázka cvičení zaměřeného na dolní končetiny, při němž pacienti rehabilitují například po operaci kyčelního kloubu. Diváci se dozvědí, že rehabilitační pobyt po takové operaci trvá zpravidla čtyři týdny.

Andrew Urbiš přibližuje terapii tmou

Před rozhovorem o terapii tmou se vracíme do kuchyně. Richard Svačina už má hotové nejen brambory s tvarohovým dipem, ale i červenou řepu pečenou s česnekem a rozmarýnem, překrytou ovčím sýrem smíchaným se zauzeným medem a oříšky. Spolu s Markétou se pouští do palačinek. Budou naslano (s trhaným vepřovým masem a čedarovou omáčkou) i nasladko (s mascarpone, maracujou, kumquatem a slaným karamellem).

A protože to bude chvíli trvat, přesouváme se dovnitř restaurace, kde živě pokračuje povídání s dr. Andrewem Urbišem, tentokrát na téma terapie tmou. Za tímto účelem stojí v našem areálu vila nazvaná Mátma. „Každý člověk by měl ve tmě strávit aspoň jeden týden ročně,“ odpovídá Lindě na otázku, komu by tuto terapii doporučil. Možná si to totiž ani neuvědomujeme, ale pohybujeme se v prostředí, kdy kolem nás

vlastně prakticky bez ustání něco svítí. Pobyt ve tmě nejen že tento příval světla vyvažuje, často navíc vede třeba ke zlepšení sluchu nebo celkové výkonnosti.

Jak terapie probíhá? Zájemci nejprve absolvují rozhovor s dr. Urbišem o důvodech jejich rozhodnutí pro tuto terapii a podstoupí test k určení somatotypu. Podle něj terapeut sestaví individuální jídelníček na celý sedmidenní pobyt. Následně přejdou do vily, seznámí se za světla s celým prostorem a s bezpečnostními prvky.

Ty zahrnují nouzové světlo, klíč od vily (ta je samozřejmě po dobu terapie zamčená), jednosměrného telefonu anebo speciálního

Ještě prší?

vypínače, který slouží k přivolání pomoci v případě, že se pacient dostane do stavu, kdy nemůže mluvit.

„Co v té vile člověk vlastně celý týden dělá?“ ptá se zvědavě Linda. „A proč by vůbec měl něco dělat?“ odpovídá jí dr. Urbiš otázkou. Dodává, že jedním z hlavních cílů terapie tmou je právě odpočinek, oproštění se od vlivů, které nepřetržitě zaměstnávají náš mozek. Přesto je v místnostech vybavení sloužící k rozmanitým aktivitám – klienti zde mohou cvičit, malovat, tvořit z plastelíny nebo psát. Mají také dovoleno donést si třeba hudební nástroj. Adaptace poté, co člověk ukončí terapii a vyjde

z vily, je poměrně rychlá – do dvou hodin každý přivykne běžnému prostředí i světlu.

Existuje naopak někdo, pro koho pobyt ve tmě není vhodný? Existuje – jsou to především lidé s akutním poraněním nebo psychickými potížemi. Dr. Urbiš navíc pacienty ve vile pravidelně navštěvuje, může tak s nimi probírat jejich aktuální stav.

Fyzioterapeut Jan Neuwirth představuje skupinové cvičení v bazénu

Markéta se mezitím přesunula k bazénu v Apartmánovém domě Lara. S vedoucím fyzioterapeutem Janem Neuwirthem přibližují divákům skupinové cvičení ve vodě, což je vedle cvičení v tělocvičně a posilovně další z řady pohybových aktivit v léčebném plánu. Pokud jim to zdravotní stav dovolí, mohou se též přihlásit na taneční terapii nebo cvičení čchi-kung.

Představí také individuální fyzioterapii, kupříkladu po náhradách kyčelních kloubů. Ta probíhá velmi intenzivně, fyzioterapeut je s pacientem ve velmi úzkém a častém kontaktu. Nejdůležitější je přitom aktivní spolupráce pacienta. Markéta se snaží zjistit, zda mezi pacienty převládá nějaká věková skupina, pohlaví nebo diagnóza, dle fyzioterapeuta Neuwirtha se to ale nedá přesně určit.

Šéfkuchař Richard Svačina v plné práci

Co se určit dá, je personální zastoupení – v našem týmu je pětadvacet fyzioterapeutek, fyzioterapeutů a tři ergoterapeutky, doplňují je kognitivní terapeutka, logopedka a další kolegyně a kolegové.

A proč jsme právě u bazénu? „Ve vodě můžeme krásně využít odporu vody, takže lidé, kteří mají po ortopedické operaci, můžou i na operované noze v bazénu stát jakoby plnou vahou,“ vysvětluje fyzioterapeut Neuirth.

Jan Šumbera vysvětluje, jak funguje Polarium

Stříhem se vracíme na základnu. Tam už je připraven doktor Jan Šumbera a s Lindou si povídá o Polariu. Naše rehabilitační centrum je totiž průkopníkem terapie chladem u nás, jako první v republice jsme vymysleli pro zařízení, v němž kryoterapie probíhá, název Polarium.

„Co to tedy je?“ zajímá Lindu. Dr. Šumbera vysvětlí, že jde o léčebnou metodu využívající působení extrémně nízkých teplot (–120 až –160 °C) na lidský organismus. Má blahodárné účinky na celou řadu potíží včetně některých kožních onemocnění a lupénky. Dá se přitom kombinovat s dalšími rehabilitačními procedurami.

A jak taková návštěva Polaria probíhá? Dr. Šumbera popisuje, že pacienti nejprve absolvují vyšetření u lékaře – kryoterapie není vhodná například pro osoby po infarktu myokardu nebo cévní mozkové příhodě, Polariu by se taky měli vyhnout nachlazení lidé. V recepci pak každý dostane čisté oblečení včetně doplňků (podkolenky, rukavice, čelenka) a při vstupu do Polaria použije dřeváky. Důležité je zejména to, aby oblečení bylo zcela suché.

Po 30 sekundách v první komoře, kde je –60 °C, následuje dvouminutový pobyt v hlavní komoře Polaria. Dr. Šumbera dodává, že místnost je samozřejmě vybavena mechanismy, díky kterým ji pacient v případě nutnosti může opustit i dříve. Po

terapii je potřeba se rychle zahřát, nejčastěji cvičením na rotopedu nebo stepperu. „Vhodné je i procvičovat bolestivá místa, protože ta působením chladu v tu chvíli nebolí,“ doporučuje lékař.

Závěrem ještě přidá informaci, že do Polaria se chodí zpravidla třikrát týdně, celá kryoterapie pak sestává obvykle ze šesti až devíti vstupů.

Milan Bajgar přibližuje symboliku sochy Strůjce svého osudu

To už ale ve venkovní kuchyni Radim Svačina finišuje s přípravou palačinek. Tak se vám u jejich zdobení sbíhají sliny?

Při procházce areálem našeho centra dříve či později narazíte na pyramidu. Není tedy divu, že tato stavba zaujala i štáb České televize, a tak se o ní Linda bude chtít dozvědět více. V restauraci/studiu jí odpovídá opět ředitel Milan Bajgar. Upřesní, že přestože mnozí pacienti pociťují blahodárné účinky pyramidy, jde o pouhý doplněk k léčbě.

A když už jsme u těch doplňků, představí divákům také zoopark

s kozami kamerunskými, kapličku (věděli jste, že v dobách bývalé nemocnice sloužila jako márnice?), obě galerie nebo kopii sochy Strůjce svého osudu od Albína Poláška. Alegorické podobenství prý mnozí naši pacienti skutečně vnímají jako osudové – stejně jako se postava muže vytesává ze skály, i oni se v našem centru zbavují zátěže v podobě problémů a zdravotních obtíží.

Nakonec dojde i na to, jak pan ředitel odpočívá. Není žádným tajemstvím, že to je na koncertech vážné hudby, ale také třeba činnostmi na zahradě (a následným koukáním do stromů se sklenkou piva po dobře vykonané práci). Ke vnitřní pohodě všech pak rozhodně přispívá zdejší klima, vytvářející nad čeladenským údolím prostor, který je podstatnou část roku bez mraků – takzvané čeladenské okénko, jak mu mnozí říkají.

Celý přenos zakončuje videoklip k písni Beskydy v mlze od Martina Chodúra a druhá část interview s tímto oblíbeným zpěvákem. Mnohé další neprozradíme, ať se máte i vy na co dívat. Celý záznam najdete na našem youtube kanálu. ■

Prostor restaurace U Sestřiček patřil televiznímu štábu. Všechna foto: Klára Věžníková

Sama doma

Reportáž z natáčení

David Věžník

„... a támhleta velká parabola, ta zajišťuje přenos vysílání ven. Jinými slovy – že to, co tady natáčíme, uvidí diváci v televizi.“ Je pátek 30. září 2022 a my procházíme kolem restaurace U Sestřiček, která je dnes v obležení přenosových vozů České televize. Za necelou hodinu a půl se totiž právě odtud bude vysílat pořad Sama doma.

Točíme si, jak se točí Sama doma.

Oběd, káva, občas cigareta a jde se na věc

Naší průvodkyní je vedoucí produkce Julie Hořínková. Ukazuje nám jednotlivá stanoviště a popisuje, co je potřeba zařídit, aby vše běželo, jak má. V tuhle chvíli ještě netuší, že právě ta velká parabola, umístěná na jednom z aut, se těsně před vysíláním porouchá a „ven“ nic nepůjde.

Do tohoto osudného okamžiku ale ještě zbývá dost času. Do konce tolik, že ve štábu panují překvapivý klid a pohoda, a to navzdory dešti, který celé Beskydy a Rehabilitační centrum Čeladná od rána zkrápí. Režisérka Zuzana Pražáková dává pokyny kameramanům, osvětlovačům a dalším pracovníkům a pracovnícím. Každý

evidentně ví, co má dělat, a tak je brzy vše připraveno, nazkoušeno a členové štábu si můžou dopřát chvilku odpočinku podle svého.

Někteří z nich včetně moderátorek Lindy Bendové a Markéty Konvičkové jsou zde už od čtvrtka. Aby pořad působil plynuleji, předtočili den předem venkovní rozhovory s ředitelem Milanem Bajgarem, psychoterapeutem Andrewem Urbišem a s lékařem Janem Šumberou. A už tehdy si s nimi hory hrály – předchozí odpoledne svítilo sluníčko a teploty daleko víc připomínaly babí léto. Linda, která je zároveň scenáristkou a dramaturgyní pořadu, se proto rozhodla předtočené části přiznat.

Vypnout vyzvánění, nemluvit, nekřičet

Kvůli pátečním vrtochům počasí se také „základna“ studia, plánovaná původně před restaurací, přesunula dovnitř. Zaměstnanci centra ten den dostali oběd ve formě balíčku, asistenti a asistentky se pak před přenosem omlouvali několika kolemjdoucím, že U Sestřiček bude toto odpoledne zavřeno.

Rychle dopít kávu a na místa! Šéfkuchař Radim Svačina v improvizované venkovní kuchyni rozehřívá sporáky, moderátorky si pár metrů od něj naposled zkušejí slova, jimiž přivítají diváky. My plníme prosby produkční Julie a klidíme se na bok, abychom

se náhodou neobjevili v záběru. Vypnout vyzvánění na telefonu, nemluvit, nekřičet.

(Ne)vysíláme!

Do zahájení vysílání zbývá několik málo minut, když přibíhá mistr zvuku z přenosového vozu. „Musíte jít blíž ke vchodu do restaurace, jinak to ty mikrofony neberou,“ upozorňuje Linda a Markétu. Zdá se ale, že na takto velké změny ve scénáři je už pozdě. „Zvuk, kamera, klapka, akce!“ představujeme si režisérku. Sama doma začíná.

Pokračujeme!

Zpěvák Martin Chodúr a pianista Martin Král už sedí v „restauračním studiu“, kam se za nimi moderátorky za chvíli přesunou.

Poslední pohled do scénáře

Někdy v tu dobu se mezi členy štábu začne šířit špatná zpráva: na parabole je porucha, přenos nejde ven. Nešlo tedy o mikrofony ani vzdálenost od vchodu, vše se ostatně zkoušelo už den předtím. „Pokračujeme, jako bychom vysílali, půjde to případně ze záznamu,“ dává pokyny režisérka.

Fascinující soukolí zvané televizní štáb

A tak produkční svižným krokem míří do Apartmánového domu Lara a připravuje vedoucího fyzioterapeuta Jana Neuwirtha na vstup od bazénu. Ten s ním odbaví Markéta. Linda si mezitím živě povídá s lékařem Janem Šumberou o problémech pohybového ústrojí. Střih tam, střih zpátky. „Pane řediteli, šup šup ze sedačky, za tři minuty tam musí sedět Martin Chodúr.“ Pozorovat tohle soukolí zvané televizní štáb je fascinující. Všichni zachovávají profesionální přístup, přesto se zdá, jako by z nich s poruchou přímého přenosu trochu opadla část nervozity. „Na shledanou.“ A ještě než doběhnou poslední titulky, startují někteří z produkčního týmu svoje auta a odjíždějí domů. Skoro další hodinu naopak trvá, než areál centra opustí poslední technik. I v tomhle je dělba práce striktní, neúprosná a rozhodně pozoruhodná.

Je konec. Co teď?

Mezitím probíhá debata režisérky, produkční a dramaturgyně s ředitelem centra o tom, jak naložit s neplánovanou poruchou. S omluvou nabízejí několik variant, nejpravděpodobnější se v tu chvíli zdá ta, že pořad se bude vysílat za dva týdny ze záznamu, přičemž všichni budeme dělat, jako že jde o živý přenos. Až v průběhu následujících dnů se v ČT rozhodnou čtrnáctidenní odstup přiznat, díky čemuž i tato reportáž mohla být autentičtější.

Pokud jste čeladenské Sama doma nestihli, můžete se na ně podívat na našem youtube nebo na portálu iVysílání.cz. Na našem facebooku najdete pár dalších fotografií, které se nám do časopisu nevešly, na youtube je pak ještě krátké video ze zákulisí. ■

Nahoře a uprostřed: Z přenosového vozu se ovládá nejen střih mezi kamerami, ale i zvuk.
Dole: Radim Svačina čaruje kvůli dešti pod stanem, i když ne v přímém přenosu...
Všechna foto Klára Věžníková.

Sama doma

Objektivem Kláry Věžníkové

David Věžník

Co si budeme povídat, Česká televize v našem rehabilitačním centru nenatáčí zrovna každý den, a tak když už k tomu mělo dojít, rozhodli jsme se této situace maximálně využít. „Rozkaz“ zněl jasně: být co nejvíc u toho. Fotit a točit, co to dá.

Situaci nebylo radno podceňovat, a tak jsem se rozhodl povolát do služby i svou dobrou sestru. Klára má totiž s filmem docela dost zkušeností – vystudovala režii a scenáristiku na Fakultě multimediálních komunikací Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně. Toho času navíc bydlela v Havířově, neměla to tudíž daleko. Na Čeladnou jsme tedy vyrazili v tandemu.

„Byla to ohromná zkušenost. Hlavně proto, že jsem se mohla po čase opět podívat na natáčení

z pohledu nezaujatého pozorovatele. Všechna ta technika a lidé okolo, tedy štáb, to všechno mě vždycky fascinovalo. Jsem ráda, že jsem mohla nafotit právě natáčení *Sama doma* v Čeladné,“ vzpomíná Klára a dodává, že i přes chladné a deštivé počasí, které v horách ten den panovalo, si focení moc užila.

Pro mě osobně byla pamětihodným zážitkem návštěva přenosového vozu (těch tlačítek a hejblátek a obrazovek!) a pak pozorování štábu. Člověk by neřekl, kolik lidí se na jednom takovém přenosu podílí – přestal jsem počítat asi po patnáctce.

Okamžiky, které nás nejvíce zaujaly, vidíte na snímcích v tomto čísle. ■

Nahoře: Přenosové vozy České televize zaparkovaly hned nad Léčebným domem Dr. May.

Na protější straně: Rušná chvilka předtím, než se kameramani pustili do natáčení díla šéfkuchaře Radima Svačiny. Moderátorky Linda Bendová a Markéta Konvičková s hudebním hostem Martinem Chodúrem.

Mezi jednotlivými vstupy se občas našla chvilka i na neformální povídání s ředitelem centra Milanem Bajgarem. K rozhovorům originální studiové sedačky přímo vybízely.

Neurochirurg Tomáš Nytra: Čím více mám zkušeností, tím raději hledám cestu, jak neoperovat

To je ale překvapení. Sednu si poprvé jako pacientka na své vyhrazené místo v jídelně a zrak mi padne na záda pána u stolu v uličce přede mnou. Jakoby z oka vypadl neurochirurgovi Tomáši Nytrovi ze Zlína. Posílá nám na rehabilitaci hodně svých pacientů a občas sem přijede přednášet na seminář pro naše fyzioterapeuty. Myšlenku zaplaším, co by tu takový lékař dělal jako pacient na rehabilitaci? Ovšem veselí u jeho stolu a po obědě hrozen dalších pacientů, ze kterého se ozývají také odborné medicínské výrazy, mě přesvědčí o tom, že to MUDr. Tomáš Nytra skutečně je. Tak mezi „námi pacienty“ prostě musel vzniknout tento rozhovor.

První otázka je nasnadě: pane doktore, kolik jste tu zatím potkal svých pacientů?

Přesné číslo vám neřeknu, ale bylo jich za ty čtyři týdny rehabilitace hodně a vždycky to bylo radostné setkání spojené s údivem a uznáním.

Jsou tu častěji už po operaci, nebo je teprve operovat budete? Je v tom nějaký rozdíl z pohledu pacienta a jeho operátora - neurochirurga?

Častěji u vás bývají pacienti spíše po operaci, protože někdy potřebují rehabilitaci i v dalších letech, a tak se vracejí opakovaně.

Léčbu u vás doporučuji především aktivním pacientům, kteří mají zájem spolupracovat na komplexní léčbě a od nichž mám pozitivní zpětnou vazbu. Tito pacienti mají mnohem příznivější průběh léčby, která je proto i rychlejší a účinnější.

Já sám jsem raději, když rehabilitaci absolvují ještě před operací. A úplně nejlepší je, když se jejich stav rehabilitací upraví natolik, že operovat vůbec není třeba a že stačí konzervativní léčba.

Musím říci, že naše vzájemná spolupráce je potěšující. Za svého pobytu si také sám na sobě ověřuji, jak je zdejší rodinná atmosféra důležitá z pohledu péče o tělesné i duševní zdraví. Líbí se mi přístup

všech zúčastněných, ať je to při léčbě, práci fyzioterapeutů, sester a ošetřovatelek, nebo pracovníků v obsluze jídelny, vyjmenovat by zasloužili všichni.

Také genius loci těchto míst je velmi silný, lázeňský park s krásnou úpravou, se starými stromy. Je vidět, že místní okrašlovací spolek se na plánovitě kultivaci podílí a že na zdraví pacientů pracujete i v relaxační rovině.

Předpokládám, že dlouhé hodiny za operačním stolem a také Vaše výška jsou tím důvodem, proč jste nyní naším pacientem?

Ano, rehabilitaci jsem už nutně potřeboval. I když jsem se sportu věnoval vždycky, od mládí jsem běhal, plaval, lyžoval a jsem v dobré fyzické kondici, neurochirurgické operace byly fyzicky náročné. Znamenaly především v dřívějších letech stát dlouhé hodiny ve špatném nastavení páteře a s předkloněnou hlavou nad operačním polem. Naštěstí už 35 let používáme operační mikroskop, takže se ve stoje nebo vsedě dívám před sebe do mikroskopu. Ergonomicky lepší je využití monitoru při endoskopických operacích, ten využíváme posledních 20 let. Ale samozřejmě, když mě něco zaujme, na správné držení těla zapomenu a hlavu příliš vysunu (usmívá se).

MUDr. Tomáš Nytra (vpravo) na jednom z odborných seminářů pro pracovníky oddělení rehabilitace v červnu 2022.

Rozhodnutí udělat si čas na rehabilitaci si samozřejmě zaslouží pochvalu. :-) Řekněte, která procedura Vám dává zatím nejvíce zabrat?

Žádná procedura není vyloženě bolestivá a fyzická náročnost je hodně individuální. Každé cvičení, když se dělá pořádně, dává zabrat. Ať je to u Honzy (pozn.: u Jana Neuwirtha absolvoval pan doktor Nytra individuální fyzioterapii), nebo u Silvy na redcordu (pozn.: fyzioterapeutka Silvie Švrčková vede cvičení s pacienty na přístrojích v posilovně). Na Polárce po Polariu intenzivně šlapu na rotopedu a střídám ho s veslicí.

Proč jste si vybral právě neurochirurgii?

Já bych řekl, že si neurochirurgie vybrala mě. To musím vzít od začátku. Můj tatínek chtěl studovat na kněze, ale maturoval v roce 1948, a tak se stal knihkupcem. Já jsem byl vyloženě knihomol. Chodil jsem si k němu číst jako do antikvariátu. Knihkupectví Centrum v Havířově mělo v prvním patře vlastně takový kulturní a zároveň kontrarevoluční stánek, v 60. letech se tam scházeli tehdejší disidenti, táta tam pořádal i koncerty a besedy, vystupoval tam například i Miroslav Horníček. Na vysokou jsem se s takovým rodinným původem nemohl dostat, ale paradoxně se za mě přimluvil na ÚV KSČ tátův kolega z doby, kdy spolu pracovali na šachtě. Vážil jsem si o to víc toho, že jsem medicínu mohl studovat, jak jsem si přál.

Vím, že i přes velkou pracovní vytíženost rád přijedete ze Zlína na odborný seminář pro naše fyzioterapeuty. Můžete více přiblížit svoje lékařské začátky u nestora české neurochirurgie v Ostravě-Zábřehu?

Studoval jsem na Univerzitě Palackého v Olomouci a už za studií jsem pracoval u primáře Zdeňka Fišera. Pro neurochirurgii

byla potřeba atestace z chirurgie, a tak jsem nastoupil na praxi do Městské nemocnice Ostrava. To byly opravdu těžké začátky, ale velmi užitečné. Za jednu službu jsem musel ošetřit až 120 pacientů, a získal jsem velice rychle zkušenosti. V roce 1983 mi nabídl primář Fišer místo v KÚNZ v Ostravě-Zábřehu. Opravdu jsem ho „miloval“ jako člověka, odborníka i šéfa. On byl odborně zanícený vizionář a „malé věci řešil rukou mávnutím“. Byl pronásledovaný komunisty, a když měl někdo podobné potíže, podržel ho. Jako první si pořídil mikroskop, operoval mozek i páteř, i když zpočátku se mu smáli. Využití operačního mikroskopu a miniinvasivní postupy jsme přednášeli také v zahraničí. Docent Zdeněk Fišer byl od roku 1977 prvním přednostou nového neurochirurgického oddělení v tehdejší KÚNZ v Zábřehu.

V roce 1995 jsem dostal pozvání na stáž do Francie a začínal jsem ve Štrasburku. Chtěl jsem se zaměřit na dětskou neurochirurgii, a protože jsem se tam dobře uvelel, zařídil mi tamní primář práci za plný plat v Lille dokonce i s nabídkou ubytování pro celou rodinu. To jsme dlouho zvažovali. Moje žena Danuška je pediatrička, měli jsme v té době už tři malé holčičky, a tak nakonec ženě pomáhali rodiče a já jsem pracoval rok ve Francii sám. Rodiče mi přivezli děti na prázdniny, měl jsem je od června do září a procestovali jsme spolu celou Evropu. Na to moc rád vzpomínám. Dostal jsem pak nabídku pokračovat další rok, ale už jsem to bez nich nemohl vydržet. Moc se mi stýskalo. Tehdy mi hodně pomohla víra a sdílení ve společenství evangelických křesťanů. V době bez mobilů jsem protелефonoval velké peníze a po 1,5 roce jsem se vrátil do Zábřehu. A pak se celá nemocnice přestěhovala do Poruby, nejdříve jako KÚNZ a později se z ní stala Fakultní nemocnice s poliklinikou.

Kolega Michal Filip, který u vás též vedl odborné semináře, odešel na pozici primáře neurologie ve Zlíně a rozvinul tamní

Ukázka neurochirurgické operace na modelu páteře v provedení neurochirurga Michala Filipa na semináři pro naše fyzioterapeuty vzbudila velký zájem v dubnu 2015.

pracoviště do velkého komplexu. Jednu dobu nemocnici vedl jako ředitel a před deseti lety mě do Zlína pozval ke spolupráci. Nyní je docentem na Klinice rehabilitace a tělovýchovného lékařství Lékařské fakulty Ostravské univerzity.

Já mám ambulanci v Havířově, kde mohu provádět menší výkony, „velké“ operace, například páteře, provádím ve Zlíně. Operace krční páteře a hypofýzy dělám posledních 12 let na pozvání také v Polsku. V Katovicích zamýšleli zřídit kliniku, ale nakonec se operativa nerozjela kvůli nedostatku financí. Operuji v Bielsku-Bialé a celkem na pěti místech tam působím jako konzultant na privátní bázi.

Říkáte, že se čím dál více přikláníte k neinvazivním postupům?

Ano. Můj vrstevník, neurochirurg Vladimír Beneš (pozn.: v generaci prostřední v rodové linii) v jednom rozhovoru řekl, že nejlepší operace je žádná operace. S tím úplně souhlasím a s přibývajícimi zkušenostmi se stále častěji kloním ke konzervativní léčbě. V tom je úloha rehabilitace nezastupitelná a stěžejní, protože má za cíl metodicky pacienta vést,

aby se zbavil špatných pohybových stereotypů, posturálních návyků a posílil hluboký stabilizační systém svalů podél páteře. Tím se páteř chrání před degenerací, která běžně u každého začíná už ve věku mezi 20 a 25 lety. Správnou a přiměřenou pohybovou aktivitou se dá dobrý stav prodloužit. RTG snímky a magnetická rezonance poskytují detailní a přesný obraz stavu chrupavek, vaziva, kostí, nervů i stupně jejich postižení. A samozřejmě neurologický náález se zohledněním vývoje v čase. Někdy náález vůbec neodpovídá věku určitého pacienta, a to jak ve smyslu pozitivním – dobrý stav ve vyšším věku –, tak v negativním – velké degenerativní postižení už v mladém věku.

Co Vás v oboru neurochirurgie nejvíce zajímá?

Už ve Francii a potom v Ostravě mě zajímala dětská neurochirurgie a hledali jsme alternativní cesty i bez patřičného vybavení. Ve Francii jsem k tomu zažil příhodu, kterou jsem si docela získal vážnost u jednoho zkušenějšího kolegy. Špatně jsem se domluvil francouzsky, anglicky to nebylo o mnoho lepší. Asistoval jsem mu u jedné operace bederní páteře dítěte, on se přitom dostal do úzkých a nevěděl, jak to vyřešit. Nesměle jsem anglicky navrhl, jak by se to dalo udělat, ale on to neakceptoval a nechal si zavolat profesora, aby mu poradil. K jeho překvapení navrhl pan profesor stejné řešení jako já.

Skláním se v pokoře nad božskou hnací silou a nad tím, jak všechno funguje. Vím, že spirituální, duchovní stav je důležitý, protože psychosomatická stránka je významná u vertebrogenní problematiky (pozn.: „vycházející z obratlů“; obratel – vertebra). V tom vidím i velkou roli zdravotníků, aby pracovali s psychikou nemocného a dovedli ho motivovat. Když se to podaří, je to velký motor znamenající rychlejší průběh léčby. V tom nejlepším případě není operace vůbec třeba. S tím souvisí i moje

MUDr. Tomáš Nytra ani jako pacient nezažádal a pro naše fyzioterapeuty a lékaře si během svého pobytu připravil odborný seminář, na kterém představil miniinvasivní postupy v neurochirurgii, svoje oblíbené téma.

konzervativní filozofie. Za 45 let své praxe mám pokoru a respekt, protože mnoho věcí se dá vyřešit s minimální invazí, i když to tak zprvu nevypadalo. Bederní páteř jsme začínali operovat s řezem v délce 10 až 12 centimetrů, to znamenalo velkou traumatizaci měkkých tkání a někdy až s celoživotními následky. Dnes jsou podobné zákroky k pacientům mnohem šetrnější.

Prozradil jste, že máte radost z osmi vnoučat a že také kvůli nim se chcete udržet v co nejlepší kondici. Najdete si čas na rodinu při svém pracovním vytížení?

Za těsné vztahy v naší rodině vděčíme Danušce, mojí manželce. Máme tři dcery, jedna se věnuje japonštině, druhá je zubařka a třetí se věnuje logopedii a výživovému poradenství. Všichni se rádi vracíme domů a držíme spolu. Třeba vaječninu jsme dělali z 240 vajec a sešlo se nás 140 členů rodiny, samozřejmě i s těmi vzdálenějšími příbuznými. Na Vánoce nás bylo 23 u stolu. Tendenci sdružovat rodinu jsem zdědil po tátovi a jsem šťastný, když se sejdem.

Určitě mohu prozradit, že jste vášnivým a dlouholetým aktérem

i propagátorem lidových písní a tanců. Jak jste k této činnosti dostal?

K lidové písni a zpěvu jsem se dostal až s manželkou. Silným zážitkem pro mě byl víkend ve Strážnici v době konání známého folklorního festivalu, to jsem byl zrovna na vojně. Dnes vystupujeme jako soubor Kotek - Veteráni pod uměleckým vedením Nadi Rokytové. Taneční soubor vznikl v sedmdesátých letech minulého století z odrostlých tanečníků předních folklorních souborů. Název Kotek jsme si vybrali podle stejnojmenného slezského tance. Rád vzpomínám na dobu, kdy jsme trávili hodně času všichni společně i mimo tanec, na vodě, v horách, na kolech. Kostýmy jsme si šili sami a tančili jsme nejen lidové, ale i společenské tance. V evropském kontextu je krása našeho kroje výjimečná, je v něm uložená hrdost i pokora našich předků a jeho přirozené zakotvení je v rodinách. Ten pocit, když člověk tančí ve valašském kroji, ten se ani popsat nedá...

Za rozhovor poděkovala a stále mnoho nakažlivé radosti ze života přeje tehdejší spolupacientka ■

Andrea Anderle Adamová

Dvě užitečné vzdělávací akce

Jan Neuwirth

Miniinvazivní postupy v neurochirurgii

Během svého rehabilitačního pobytu si MUDr. Tomáš Nytra stihl připravit také přednášku, na které našim fyzioterapeutkám a fyzioterapeutům představil vlastní přístup k neurochirurgii. (Snímek na předchozí straně.) V něm prosazuje spíše šetrnější miniinvazivní postupy, které tolik nezatěžují pacienta.

Idiopatická skolióza u dětí a dospělých

Dvoudenní seminář s názvem Idiopatická skolióza u dětí a dospělých vedla PhDr. Iveta Pallová, Ph.D. Zahrnoval také praktické ukázky diagnostiky a následných terapeutických přístupů ve fyzioterapii. (Fota na této straně.) Jednu modelovou pacientku jsme získali shodou okolností z vlastních řad. Jelikož v našem centru léčíme pacienty až od 18 let, dětskou pacientku jsme získali díky spolupráci s jiným zdravotnickým zařízením. Seminář byl velkým přínosem pro naše fyzioterapeuty, i když se cíleně nespecializujeme na problematiku idiopatických skolióz (vzniklých bez zjevné příčiny). S druhotně vzniklou skoliózou (například následkem úrazu nebo porušením pohybových stereotypů) se však setkáváme u mnoha pacientů s nejrůznějšími diagnózami. ■

Měníme se?

Nový seriál o marketingové strategii budování značky BRC Čeladná

Andrea Anderle Adamová

Ano, měníme se. Jistota, že se mění časy i my sami, je už obsahem dávného latinského přísloví „Tempora mutantur...“ Zrovna tak se mění svět kolem nás a mění se i prostředí, ve kterém působí naše rehabilitační centrum. Na některé změny reagujeme a některým se snažíme předcházet. Naším hlavním cílem je být první volbou pro rehabilitační léčbu pacientů z Moravskoslezského, Olomouckého a Zlínského kraje a pro jejich praktické i odborné lékaře. Nyní přišel čas na změny v marketingové strategii, které nám na cestě k tomuto cíli pomohou ujit další symbolické kroky. Tento seriál článků v Čeladenské fontáně změny postupně představuje.

Díl čtvrtý: Žhavé linky komunikace

V létě ještě vzrostly nároky na náš čas potřebný k řešení několika úkolů v rozsáhlém projektu vizuálních a dalších změn v prezentaci rehabilitačního centra. V tomto dílu našeho seriálu představíme činnosti, které jsme v létě uskutečnili. Na rozdíl od práce v předchozích měsících jsou některé realizace už viditelné, a tak je postupně představíme. Dozvíte se také něco „ze zákulisí“, například to, jak prakticky probíhá řešení jednotlivých úkolů.

I TÝMOVÁ PRÁCE

Hlavní komunikace se děje v online systému brněnské marketingové agentury Better, která nám marketingovou strategii vypracovala a podílí se na její postupné realizaci. V prostředí online programu Teamwork (angl. týmová práce) se jednotlivé úkoly a činnosti evidují. K úkolům jsou přiřazeni jejich řešitelé a případně další pracovníci, jejichž práci úkol zahrnuje. Při jakékoliv změně v úkolu se e-mailem vygeneruje oznámení tomu, kdo je na naší straně označen jako pracovník odpovědný za řešení. Jen pro bližší představu, od letošního června do konce října se takto vygenerovalo přes 500 e-mailů. Z nich některé měly jen oznamovací charakter, bylo ale mnoho takových, které vyžadovaly další hodiny práce. K tomu je samozřejmě třeba připočítat i četné telefonní hovory. Komunikace byla tedy skutečně žhavá oběma směry. Přitom jsme se s kolegyní dokázaly vystřídat na dovolené a zajišťovaly jsme další běžné povinnosti našeho oddělení včetně chodu centrální pokladny.

I LOGISTICKÝ ORÍŠEK

Červen 2022: Další fotografování proběhlo od 28. do 30. června venku i uvnitř budov a v areálu pracoval jeden den i fotograf s dronem. Komparzistů jsme měli tentokrát víc a jejich výběr jsme volili tak, aby

byly zastoupeny i jednotlivé věkové skupiny. Stránka s procedurami bude na novém webu jedna ze stěžejních, a proto jsme potřebovali pestřejší spektrum „pacientů“ a záběrů. Náročnou logistiku příprav jsme popsali v předchozím díle. Podrobný harmonogram se rozhodně vyplatil, fotografií máme dost a stránka s procedurami bude určitě patřit k těm vizuálně nejzajímavějším.

Také na stránku webu, týkající se volného času a kulturní nabídky, budeme ilustrativních snímků potřebovat více.

Rozhodovalo se zároveň o námětech tak zvaných „cover“ fotografií (angl. obal, přebal, např. knihy), které budou uvozovat hlavní témata nového webu. Například se to týkalo exteriérů jednotlivých budov a léčebných domů a přesné určení, ze které strany budovy nebo z jakého místa se budou snímky pořizovat.

I PORTRÉTNÍ FOTOGRAFIE

Úkolem fotografů bylo pořídit také portrétní fotografie vedoucích zaměstnanců. K tomu jsme vyhradili salonek, kde měli klid a mohli si tam umístit speciální světla. Každou osobu vyfotografovali několikrát v pracovním i v civilním oděvu. Na stránce „vedení centra“ figuruje přibližně 20 osob s individuálními kontakty

Představujeme nové logo

Na první pohled nejsou změny v novém logu příliš patrné. Původní odstín modré barvy se nezměnil, ale graficky jednodušší a čistší podobu má písmo a profil MUDr. Jana Maye, zakladatele lázní Skalka. Název Rehabilitační centrum Čeladná používáme v logu již několik let. Letopočet 1902 poukazuje na rok založení lázní, na jejichž léčebnou a kulturní tradici navazujeme.

od ředitele centra, provozního náměstka, přes lékaře, vedoucí oddělení až po staniční sestry. Druhý termín focení byl v půlce července pro ty, kteří červnový termín nestihli. I tak snímky několika zaměstnanců chybí a budeme je muset doplnit individuálně.

NEKONEČNÁ PRÁCE S TEXTY

V rámci úkolu tvorby textů na webové stránky jsme průběžně odpovídali na doplňující otázky copywriterů (angl. autorů reklamních textů). Například chtěli vědět, co si pod názvem jednotlivých procedur pravděpodobně pacienti vybaví, aby se tomu přizpůsobila zvolená ilustrační fotografie. Také všechny texty podléhají schválení vedoucích pracovníků, jmenovitě pan ředitel velmi dbá na jazykově čistý i gramaticky správný text, který se často musí projít několikrát, aby získal optimální podobu.

PÍSEMNOSTI

Řešili jsme též vzhled firemních písemností: hlavíčkový papír, dopisní obálky, vizitky a podpis do e-mailu. Dostali jsme otevřená data základní grafiky s možností snadné výměny textů a obrázků v letáku A5, který používáme k oznámení aktualit nebo speciálních nabídek. Dále nápojový lístek kavárny, data k letáku A6 s akční nabídkou na stoly v kavárně či v restauraci, certifikát o absolvování terapie tmou a návrh venkovního značení budov. K reklamní „brand“ světelné tabuli s mapou areálu jsme dostali k posouzení první grafický návrh.

NOVINKA PRO LÉKAŘE

Na konci června jsme rozhodli o konečné podobě „drátěného modelu“ webu (z angl. wireframe), který představuje „kostru“ webu a uspořádání stránek, včetně jednotlivých úrovní. Nově například bude v hlavní nabídkové liště umístěna sekce „Pro lékaře“. Ti na této stránce snadno najdou ke stažení formulář „Návrhu na léčebně rehabilitační léčbu v odborné léčebně“ a základní informace o tom, které nemoci se v našem centru léčí. Je zde i postup při podání návrhu na rehabilitaci pacienta po operaci v nemocnici nebo při nástupu k léčbě z domova.

200 NEJLEPŠÍCH SNÍMKŮ

Červenec 2022: V půlce července proběhla druhá fáze focení letních snímků. V Betteru následně připravili portfolio 200 z pohledu jejich pracovníků nejlepších obrázků, které ještě graficky upravovali. S tímto „balíkem“ jsme pak dále pracovali. Některé snímky jsme vyřadili a jiné, z našeho pohledu vhodnější, jsme do tohoto balíku přidali. Práce s fotografiemi ještě dále pokračují, protože by nám měly sloužit dlouho a k mnoha vizuálním aplikacím, ať to budou nové letáky, webové stránky, facebook nebo časopis.

NOVÝ LETÁK

Dostali jsme návrh nové grafiky letáku, kde budou základní informace o našem centru. Předchozí dvoustranná verze měla modrý podklad a používali jsme ji s malými aktualizacemi mnoho let. Nový leták má stejný formát, tedy A5, ale je čtyřstranný s překladem

◀ Titulní strana nového letáku se základními informacemi o možnostech léčby a dalších službách rehabilitačního centra.

Dáme vaše zdraví do pohybu

VE SPRÁVNÝCH RUKOU V OBJETÍ BESKYD

Rehabilitační centrum Čeladná nabízí
léčbu nemocí pohybového, nervového
a oběhového ústrojí

K rehabilitaci do Čeladné vás může vyslat váš **praktický lékař** nebo **lékaři z odborných ambulancí**. Můžete být přijati rovnou z nemocničního lůžka přímým překladem. Formality překladu za vás vyřeší zdravotnický personál. Nabízíme vysokou úroveň **léčebné péče i ubytování**.

Na změnu názvu našeho centra již začaly upozorňovat bannery na našem facebooku. I grafické řešení banneru odpovídá novému vizuálnímu stylu titulní strany tohoto časopisu, letáku a dalších vytvářených aplikací.

po delší straně. Celkově větší plocha dává možnost umístit do letáku více fotografií a méně textu. To je obecný trend dnešní doby upřednostňující vizuální stránku. Zda je to dobře, nebo špatně, je věc názoru a možná se o tom ještě dlouho povedou spory, nejen mezi generacemi. V každém případě jsme rádi, že máme základní informační nástroj hotový. Leták je na světě a rychle mizí ze všech míst, na kterých je v našem centru k dispozici návštěvníkům i pacientům.

I ČELADENSKÁ FONTÁNA V NOVÉM

Srpen 2022: V půlce měsíce u nás proběhla schůzka ke grafice webu a dostali jsme aktualizovanou verzi s otevřenými daty nového grafického návrhu Čeladenské fontány, který již dříve vedení centra odsouhlasilo. Na mně bylo popasovat se s novou grafikou a s rozložením stránek, což si vyžádalo další komunikaci a učení se ovládat nové nástroje v programu InDesign, ve kterém se stránky časopisu tvoří. Ještě nejsem u konce, ale první výsledek je již na světě v podobě tohoto čísla. Jak se vám líbí titulní strana ve srovnání s původní verzí?

I NOVÝ WEB FINIŠUJE

Září 2022: Texty na web doznaly posledních úprav a pracovníci Betteru pracovali na jejich předání

ostravské firmě Webvalley, která nám bude poskytovat „webhosting“ (z angl. host – hostit). První společná schůzka u nás proběhla v půlce října. Webhosting je virtuální prostor, ve kterém bude náš web fyzicky existovat a fungovat. Pokračovaly zároveň práce na mobilní verzi stránek.

Poznámka: Jak jsme již uvedli v předchozích dílech seriálu, náš nový web je vytvořen jako „responzivní“ (z angl. response – odpověď). To znamená, že při zobrazení našich stránek se rozpozná, z jakého zařízení si je návštěvník prohlíží, tedy zda se dívá z počítače, mobilu nebo z tabletu. A podle toho se mu obsah zobrazí tak, aby byl pro něj snadno čitelný a přehledný.

Vedoucí zaměstnanci dostali na výběr z několika upravených portrétních snímků, i když to byl docela oříšek, protože sám sobě se na fotografii líbí málokdo. Ale ke konsensu, jakou k prezentaci na webu použijeme, nakonec došlo. Dostali jsme také upravené dodatečně vybrané obrázky.

Říjen 2022: Vybrali jsme sedm hlavních fotografií, které se budou střídát (ve formě tzv. slide show) při zobrazení hlavní stránky webu. Zpracovali jsme poslední korekturu textů na stránku „Volný čas“, která bude více strukturovaná do dalších podúrovní kvůli množství informací, které zde chceme uvést. Na inter-ní schůzce jsme se domluvili na výběru snímků k této stránce.

S pracovníky Betteru jsme konzultovali nabídku umístění naší reklamní PR kampaně (z angl. Public Relations – vztahy s veřejností) na serveru iDnes. Vzhledem k její výhodnosti jsme ji přijali s tím, že předplacenou kampaň využijeme ve chvíli, kdy bude web kompletní, v plném provozu a s novým názvem Rehabilitační centrum Čeladná, který už průběžně zavádíme.

I ARCHIV FONTÁNY

K dalšímu zpracování jsme vytvořili archiv časopisů se všemi dosud vydanými čísly – ve čtrnácti ročnících od roku 2009 jich bylo i s tímto číslem 94. Vedla nás k tomu především skutečnost, že ve Fontáně je mnoho článků, které fakticky nestárnou, a byla by škoda jejich elektronické verze nedat k dispozici. Jsou to například texty o procedurách, léčebných postupech a metodách, rozhovory s různými osobnostmi anebo připomínky historie. K tomu, aby si případný zájemce rychle našel to, co právě hledá, bude sloužit anota-ce – dokument s podrobným obsahem všech čísel, ve kterém půjde zadat vyhledávání podle klíčového slova.

I NOVINKY NA E-MAIL

I na novém webu budou mít návštěvníci možnost zadat svůj e-mail k zasílání novinek. K hromadné korespondenci s klienty používáme už několik let program SmartEmailing, který umožňuje mimo jiné vytvářet seznamy adresátů podle určitých kritérií.

V Betteru nám nově vytvořili propojení mezi formulářem na webových stránkách a novým seznamem těchto klientů, kam se budou jejich adresy po zadání řadit automaticky.

OD 1. LEDNA 2023 MÁME NOVÝ OFICIÁLNÍ NÁZEV REHABILITAČNÍ CENTRUM ČELADNÁ

Oficiálně začne nový název Rehabilitační centrum Čeladná platit od 1. ledna 2023. Pro zkrácený název budeme používat RC Čeladná a elektronickou adresu info@rcceladna.cz. Bude samozřejmě nastaveno automatické přesměrování z původních webových stránek i z adresy info@brc.cz. Se změnou názvu je spojeno množství administrativních úkonů, zejména v účetní a personální oblasti, proto jsme zvolili datum od začátku nového roku.

Název Beskydské rehabilitační centrum opouštíme po 23 letech a nejspíš se mnoho z nás bude nerad do loučit s oblíbenou zkratkou BRC. Existuje více důvodů, proč vedení centra o této změně rozhodlo. Jedním z těch hlavních je rozvoj a proměna našeho centra i obce Čeladná v posledních desetiletích. Proto se symbolicky přesouváme v umístění našeho zdravotnického zařízení z rozlehlé oblasti Beskyd do konkrétní a známé obce Čeladná, kde jsme doma.

Na změnu názvu našeho centra již začaly upozorňovat bannery na našem facebooku. O propagaci na této sociální síti se budou i nadále starat grafici Betteru, aby se nám podařilo udržet patřičnou vizuální jednotnost všech následných sdělení.

DALŠÍ APLIKACE

U přístupových chodníků máme umístěné dvě informační tabule, jejichž nový návrh jsme původně neplánovali, ale jedna z nich je poškozená, a tak neplánovaně přibyl grafikům v Betteru další úkol.

Dárkový poukaz na wellness a další služby máme nový po stránce textů i grafiky, už je zadán do tisku. Určitě se bude před Vánoci hodit recepčním v Apartmánovém domě Lara. Věříme, že po dvou hubených covidových letech si pro poukazy přijde hodně zájemců.

Nahoře: Banner, který používáme k zasílání novinek e-mailem.

Dole: Horní část schváleného návrhu na „uvítací“ informační tabuli u chodníku při vstupu do centra.

ZKUŠEBNÍ PROVOZ

Listopad 2022: Spouštíme zkušební verzi nového webu. Je zatím přístupná pouze správcům, a tak je před námi finální kontrola struktury a obsahu. Budeme posuzovat textovou i obrazovou stránku, aby spolu pěkně ladily. Přitom se zároveň budeme učit pracovat v programu pro vkládání a úpravu textů i obrázků, i když samozřejmě základní struktura je daná „drátěným modelem“ a nic na ní už měnit nebudeme. Aspoň by to tedy tak být mělo, protože jsme se snažili na nic důležitého nezapomenout. Na zadní straně časopisu jsou zobrazení některých stránek našeho nového webu. Líbí se vám?

JDEME S DOBOU

Změny nutné jsou a nedají se zastavit. Změna je život. ☺ Technologický vývoj nezastavíme a musíme na něj reagovat. Léčbu pacientů těmto změnám přizpůsobujeme průběžně, nyní nastal čas přizpůsobit nové době i naše informační nástroje. ■

(Pokračování v dalším čísle.)

120 let čeladenských lázní

Petr Anderle

***) Lázně byly na den sv. Jana Křtitele (ve středu 24. VI. 1903) c. k. okr. hejtmanstvím z Místku kolaudovány a toho dne dopoledne farářem z Čeladné Ant. Přikrylem církevně posvěceny a svému účelu odevzdány. Odpolední hostině přítomny byly též některé osobnosti z Mariánských Hor v čele se starostou obce A. Sýkorou.**

ZPRÁVA Z DOBOVÉHO TISKU: Lázně byly na den sv. Jana Křtitele (ve středu 25. VI. 1903) c. k. okr. hejtmanstvím z Místku kolaudovány a toho dne dopoledne farářem z Čeladné Ant. Přikrylem církevně posvěceny a svému účelu odevzdány. Odpolední hostině přítomny byly též některé osobnosti z Mariánských Hor v čele se starostou obce A. Sýkorou.

Pravdou je, že obec Čeladná nějak zvlášť do dění na konci svého katastru ležícího přímo na hranici s Velkými Kunčicemi pod Radhoštěm nezasahovala.

Nicméně jí příslušelo rozhodovat o různých legislativních věcech, což činila, a z tohoto titulu je logické také to, že lázně vysvětil dlouholetý čeladenský farář Antonín Přikryl (podle úvodní novinové zprávy).

Ten, jsa původem z Hulína, kaplanoval v Bílovci, v roce 1883 přišel do Čeladné a sloužil zde téměř třicet let, až do roku 1912. Je pravděpodobné, že odpolední slavnosti se účastnily i další osobnosti, avšak my jsme odkázáni pouze na výše uvedenou novinovou zprávu. Byl-li přítomen také pan Antonín Sýkora, starosta Mariánských Hor, v nichž byl MUDr. Jan May zastupitelem, dá se předpokládat, že byl přítomen i František Pečinka, tehdejší starosta Čeladné. Je také reálný předpoklad, že se akce zúčastnil i Štěpán Pustka, který byl v té době starostou ve Velkých Kunčicích pod Radhoštěm. O dva roky později přebírá tuto funkci jeho syn Antonín, známý spíše jako „pantáta Pustka“.

Čeladnou ovšem počátkem 20. století tvořily desítky usedlostí rozestých po katastru (včetně Horní Čeladné) a bez zvláštní infrastruktury. V roce 1903 měla Čeladná asi 360 čísel (domů),

v nichž bydlelo 2 700 obyvatel. Na tehdejší poměry to byla poměrně velká obec.

Teprve v roce 1898 byla založena obecní kronika. Začtete se do prvních řádek jejího úvodu. Lze z nich vyčíst i autoritu faráře Přikryla, který byl také členem obecního výboru, rovněž tak i úctu k místním kantorům, včetně „slovutného básníka Valaška“ Josefa Kalusa.

Čeladná, podobně jako sousední Velké Kunčice pod Radhoštěm,

byla v té době charakterizována jako tzv. farní ves. Nicméně obě obce byly vstřícné k nastupujícímu rozvoji turistického ruchu.

Vily podnikatelů z Ostravska vyrůstaly na katastrech obou obcí. Například vila Anežka ostravského podnikatele Jana Chmela byla postavena v roce 1903 právě naproti Lázním Skalka.

Zvláštním faktem té doby je například i to, že v roce 1896 byl v Čeladné založen vzdělávací spolek BESEDA, jehož stanovy

Duchovní správu v obci neustavně vykonával milovaný náš
důstojný pán farář P. Antonín Přikryl, narozen v Hulíně nad Otavou.
Správcem dvojetřídní školy v Dolní Čeladné byl pan Josef Hre-
mář, narozen v ... na Otavě. Správcem jednotřídní školy v Čeladné
Trojčicích pan Josef Kalus, slovutný básník Valaška, narozen v Trenčíně.
Správcem školy jednotřídní v Hor. Čeladné byl Rudolf Dítach, narozen v
Drovně-Bělé.

Abby nešťastní a chudí občané opatření a pomocí docházeli, a
by chudobu nůžvalo a blaha přibývalo; aby rovněž obce neopustnul a ce-
sty aby se ve stavu dobrém udržovaly; vzbud aby o společné blahob-
čanstva nádně postaráno bylo, zvolili obce občané tentohráte raji-
stě muče hoané a rozumné, jež i jména aae ale hoanosti sledovati
nechám: František Pečinka, starosta; Josef Pavliška, radní; Josef Šigut
radní; Harel Uhlář, radní; Jan Hrant, radní; Antonín Přikryl, Jan
Huska, Josef Hremář, Jan Zídek, Jan Pavliška, František Pavliška, Jan
Dítach, Jan Dítach, Josef Hre, Josef Brašina, Jan Šmýra, Jan Šo-
vjak a Dítach Šrubar - výbor.

První zápis v čeladenské kronice je z roku 1898.

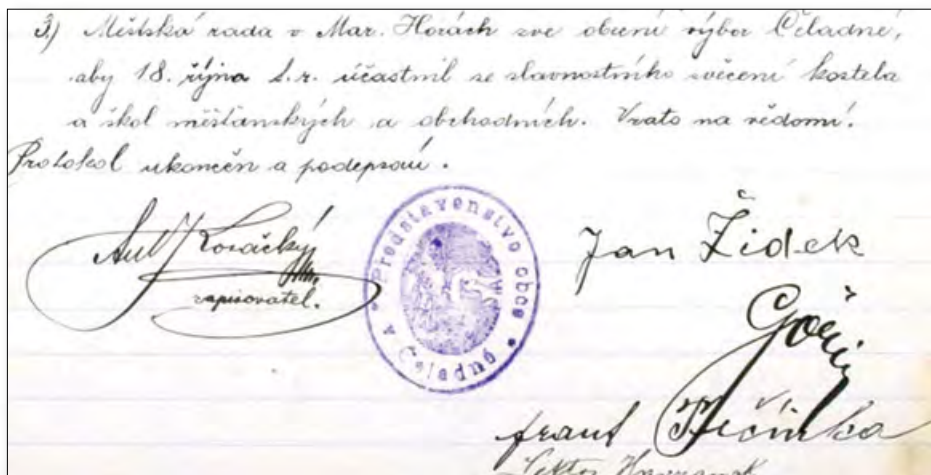
byly schváleny právě před 125 lety, v roce 1897! Spolek ten byl vzdělávacím a zábavným „střediskem mužů katolicky a vlastenecky smýšlejících“ podporujícím vzdělání a pokrok. Mezi jeho zakladatele patřili například učitel a básník Josef Kalus, učitel Rudolf Mucha či starosta obce František Pečinka.

Jisté je, že v době Lázní Skalka jejich vedení, tedy MUDr. Jan May, s obcí poměrně aktivně spolupracovalo. Dochovala se například pozvánka z roku 1908, na jejímž základě byl starosta Čeladné pozván na vysvěcení chrámu Panny Marie Královny v Mariánských Horách, které připadlo na 18. října. Jan May, jak známo, byl předsedou spolku pro jeho výstavbu, takže pozvánka obci byla rozhodně jeho iniciativou. Viz následující zápis z jednání obecního výboru.

Dá se tedy říci, že v době provozu Lázní Skalka byly vzájemné aktivity mezi obcí a lázněmi intenzivnější. Lázním byl tisk od začátku nakloněn příznivě.

Zpráva z Valašska z roku 1903:

Lázně „Skalka“, Vel. Kunčice pod Radhoštěm. Překvapení uchystáno letošním návštěvníkům našich malebných Bezkyd nově zřízenými rozkošně položenými lázněmi na Skalce. Lázně tyto, které právě se dokončují a v prvních dnech měsíce června účelu svému odevzdány budou, dokazují nejlépe, že i Čech svou podnikavostí něčeho může dokázati. Lázně položeny jsou v našem tak krásném kraji, jehož půvaby nepoznavše, cizí kraje a léčebny naši lidé vyhledávají. Cizího si važme, ale svého se držme, praví již staré přísloví a proto také my, když skytá se nám tak pěkný útulek v lázních na Skalce, kde během krátké poměrně doby podnikavá ruka připravila moderně zařízený ústav pro léčbu vodou, masagí a gymnastikou, pro léčbu, jež v poslední době jako fyzikální léčení přirozené čím dále tím více cestu sobě razí, využítujeme příležitosti, podporujeme ústav nově zařízený, aby skutečně v kraji tom, jež příroda tolika krásnými půvaby obdařila, skutečně vzrostly naše lázně, jimž budoucnost rádi věštíme. — V lázních budou pravidelné nedělní koncerty a o výtečnou kuchyň a pohodlí pánů hostů postaráno. Proto na shledanou v lázních na Skalce.

Zápis z jednání obecního výboru konstatující obdržení pozvání na svěcení chrámu Panny Marie Královny v Mariánských Horách v roce 1908.

Zprávy z Valašska.

Lázně „Skalka“, Vel. Kunčice pod Radhoštěm. Překvapení uchystáno letošním návštěvníkům našich malebných Bezkyd nově zřízenými rozkošně položenými lázněmi na Skalce. Lázně tyto, které právě se dokončují a v prvních dnech měsíce června účelu svému odevzdány budou, dokazují nejlépe, že i Čech svou podnikavostí něčeho může dokázati. Lázně položeny jsou v našem tak krásném kraji, jehož půvaby nepoznavše, cizí kraje a léčebny naši lidé vyhledávají. Cizího si važme, ale svého se držme, praví již staré přísloví a proto také my, když skytá se nám tak pěkný útulek v lázních na Skalce, kde během krátké poměrně doby podnikavá ruka připravila moderně zařízený ústav pro léčbu, vodou, masagí a gymnastikou, pro léčbu, jež v poslední době jako fyzikální léčení přirozené čím dále tím více cestu sobě razí, využítujeme příležitosti, podporujeme ústav nově zařízený, aby skutečně v kraji tom, jež příroda tolika krásnými půvaby obdařila, skutečně vzrostly naše lázně, jimž budoucnost rádi věštíme. — V lázních budou pravidelné nedělní koncerty a o výtečnou kuchyň a pohodlí pánů hostů postaráno. Proto na shledanou v lázních na Skalce.

naše lázně, jimž budoucnost rádi věštíme. — V lázních budou pravidelné nedělní koncerty a o výtečnou kuchyň a pohodlí pánů hostů postaráno. proto na shledanou v lázních na Skalce.

Ostravan v roce 1906: Úsměv vzbuzují i poslední řádky dokazující, že naši předkové byli mistři v propagaci. Válkova kapela z tehdejších Velkých Kunčic pod Radhoštěm byla nesporně vynikající. Hrála na národopisné výstavě v Praze v roce 1895 ve výstavní hospodě „U posledního groše“.

Poté se muzikanti vrátili domů, avšak název „Pražská výstavní kapela“ používali i dalších 11 let.

Hoj, co je? Kam spěchají ti lidé?
!! Na Skalku !!
 = u Velkých Kunčic pod Radhoštěm. =
 A co tam bude?
Valašský věneček
 který pořádají
Ostravští mládenci
V neděli 18. listopadu o 4. hod. odpolední
 Vstupné: Pán 40 kr. Dáma 20 kr. Dvoje 1 K.
 Valašské kroje vítané.
 Hrátí bude Pražská výstavní kapela pod osobním
 řízením pana kapelníka Kašpara Války.
 Uctivě zvon
Poradatelé.

Pozvání do lázní Skalka na hudební vystoupení Válkovy kapely je z roku 1906.

Mělo to jakousi vyšší úroveň.
 A proč ne. ■

Barvy krajiny Věry Křížové zahájily pestrý podzim v Galerii Lara.

V lednu přijdou na řadu Tvary, struktury, pocity

David Věžník

Druhý zářijový pátek byl v areálu rehabilitačního centra ukázkovým dnem babího léta: slunce příjemně svítilo, čehož využili nejen pacienti a návštěvníci k procházce, ale také třeba kachny, které na břehu Jezírka přání, vysázené jedna vedle druhé, chytaly do peří poslední teplé paprsky.

Věra Křížová: Pustkovecký rybník

| BARVY KRAJINY

Barevné odpoledne umocnilo i setkání v Galerii Lara. Svou výstavu obrazů, příhodně nazvanou Barvy krajiny, zde zahajovala Věra Křížová. „Paní Křížová patří k umělkyním, kterým říkám Děvčata ze Mlejna,“ představila autorku olejomaleb organizátorka výstavy Andrea Anderle Adamová. Narážela tak na fakt, že vystavovatelka začala se svým výtvarným vzděláváním v ostravském Ateliéru Mlejn.

„Chtěla bych vás všechny pozdravit a poděkovat vám, že jste přišli. Jsem ráda, že tady jste,“ přivítala zaplněnou kavárnu sama umělkyně a dodala, že její díla si v naší galerii budete moci opět prohlédnout v roce 2024, kdy zde bude vystavovat právě s kolegyněmi a kolegy ze Mlejna.

Než od svých přátel Věra Křížová dostala květiny a než si s nimi připila na povedenou vernisáž, dostaly se ke slovu ještě kytary. O hudební doprovod se postarala dvojice Ivo Kroček a Vladimír Burda. „Hraju vlastní skladby, jsou to spíš takové pohodovky, žádný

bigbít to nebude,“ uvedl společnou tvorbu prvně jmenovaný.

A pak už se přítomní mohli nechat unášet na vlnách jeho melodií a pozvolna se přesunout do galerijní chodby. „Podle mě je důležité, že paní Křížová i její kolegyně mají z malování radost a tu radost rozdávají dál. A to se v dnešní době počítá,“ uzavřela Andrea Anderle Adamová.

Pro kousek radosti z výstavy Barvy krajiny si mohli návštěvníci galerie přijít do 19. října. Videoreportáž z vernisáže vysíláme v naší televizi Ondřejka a kdykoliv ji můžete zhlédnout na našem YouTube kanále.

| POODŘÍ – MÁ LÁSKA

Další, neméně zajímavá výstava probíhala v Galerii Lara až do 30. listopadu 2022 a představili se na ní fotografové Poodří. Chráněná krajinná oblast Poodří je unikátní oblast, která rozhodně stojí za výlet. Návštěvníci galerie měli možnost nahlédnout do těchto zajímavých míst prostřednictvím fotografií, kteří si je zamilovali. A že je to láska oprávněná a na celý život, to dokazovaly nadšené komentáře v návštěvní knize. Byly zejména od těch, kteří k Poodří chovají obdiv a rádi se tam vracejí. Jsme rádi, že se nám podařilo domluvit další termín podobné výstavy na rok 2026.

Jana Pavelková: Opuštěný rybář, olej

Ivo Duda: „Na můj povel! Seřadit! Rackové dopředu, volavky dozadu!!!“ Fotografie z výstavy Poodří – má láska

„Přidanou hodnotu“ výstavy představoval informační panel a letáky Domu přírody Poodří, který se nachází v areálu Záchrané stanice pro volně žijící živočichy v Bartošovicích poblíž Příbora. Je to místo, kam si můžete od dubna do října přijít prohlédnout venkovní expozici živých zvířat s více než 30 druhy živočichů – zejména ptáků. Jde o trvale hendikepované jedince, které nelze vypustit po vyléčení zpátky do volné přírody. Vnitřní expozice domu je věnovaná krajině Poodří, její součástí jsou interaktivní dotykové panely s podrobnými informacemi o minulosti i současnosti Poodří, krajině, rostlinách a zvířatech.

11 LET SPOLU

A co nás čeká v galerii v zimě? Až do 4. ledna 2023 probíhá výstava obrazů s názvem *11 let spolu* členů výtvarného sdružení Kruh. Jeho členové se liší svými výtvarnými technikami, ale spojuje je přátelství na cestě v hledání vlastního uměleckého výrazu. Vystavují zde: Helena Freislerová, Martin Pavelka, Eliška Pavelková, Jana Pavelková, Alfija Procházková a Marie Slavíková Lesniaková.

Zastavte se v galerii, třeba vás osloví nějaké dílo jako vánoční dárek.

TVARY, STRUKTURY, POCITY

Dne 6. ledna 2023 v 18 hodin vás zveme na vernisáž výstavy obrazů malujícího právníka Aloise Deutsche z Brna, která ponese název *Tvary, struktury, pocity*. Jako malou ochutnávku toho, jaká díla mohou návštěvníci čekat, přidáváme snímky dvou obrazů. Alois Deutsch v Galerii Lara již s velkým úspěchem vystavoval v roce 2012, a tak můžeme s jistotou tvrdit, že půjde opět o příjemný kulturní zážitek.

Galerie Lara je otevřena každý den od 9 do 20.30 hodin a je volně přístupná z recepce AD Lara. ■

► Petr Janečka: „Přál bych si být ptákem a jen tak pro radost kroužit nad svěže zelenými meandry řeky Odry. Čas od času slétnout a dotknout se křídly lesklé hladiny...“ Fotografie z výstavy Poodří – má láska

Z připravované výstavy Aloise Deutsche...

Z připravované výstavy Aloise Deutsche...

Novinky v TV Ondřejka

Andrea Anderle Adamová

První verzi vysílání programu s názvem Televize Ondřejka jsme spustili v únoru 2013. V téže době jsme také všechna televizní videa začali zveřejňovat na vlastním YouTube kanále www.youtube.com/rehabilitacnicentrum. Nyní má vysílání TV Ondřejka čtyři různě tematicky zaměřené programové bloky. Každý trvá přes tři hodiny a opakuje se 24 hodin v různé dny. Na internetu máme trvale zveřejněno celkem 180 videí. Počet videí v blocích TV Ondřejka je nižší, protože neaktuální videa, jako jsou například pozvánky na výstavy v Galerii Lara, z programu vysílání po ukončení akcí vyřazujeme. V každém čísle v této pravidelné rubrice představujeme nová videa. Od července 2022 jich přibýlo pět.

Dvě pozvánky na výstavy v Galerii Lara a dvě reportáže z vernisáží (1:30 min.; 3:50 min.)

O letních a podzimních výstavách píšeme podrobně v článku o výstavách v Galerii Lara na předchozích stranách. Výstavy měly podařené vernisáže, a tak se dostaly do vysílání jednoho z programů TV Ondřejka a jako vždy jsou také k vidění na YouTube.

Sama doma z Rehabilitačního centra Čeladná (85 min.)

Natáčení pořadu ČT1 Sama doma bylo velikou událostí, která se hned tak opakovat nebude. Dostali jsme unikátní příležitost představit podrobně naši práci televizním divákům ve vysílání, které v poledních hodinách sleduje velké množství seniorů, kteří v tu dobu bývají doma. A ti tvoří významný podíl mezi našimi pacienty. Proto se organizaci a vlastnímu natáčení i obsahu jednotlivých vstupů podrobně věnujeme v několika úvodních článcích. Ale stejně – nejlepší je se na pořad podívat ze záznamu, který je na našem YouTube kanále i v archivu iVysílání pořadu Sama doma.

Novinky v INFO kanále

Vysílání našeho druhého televizního programu s názvem Info kanál jsme zahájili v lednu 2019. Tento program zobrazuje texty a fotografie, které stručně představují naše služby a různé aktuální informace.

Program má pět základních okruhů témat, která jsou vizuálně odlišena různě barevnými lištami: Informace o léčbě v RC (tmavě modrá), nabídka služeb wellness centra Lara (oranžová), restaurace U Sestřiček (světle modrá), pozvánka do Galerie malířů Beskyd (rezavě hnědá) a kulturní nabídka (zelená). Fotografie a texty se obměňují po několika vteřinách.

Na obrazovce Info kanálu se trvale zobrazuje aktuální čas, datum a jmeniny. Pravidelně se také načítá místní předpověď počasí na dva dny a na nejbližších

PROGRAM VYSÍLÁNÍ TV ONDŘEJKA

Jednotlivé pořady v každém programovém bloku se opakují ve stejném pořadí 24 hodin.

1. programový blok

(modrý; neděle, středa)

KDO JSME A CO DĚLÁME?

Krátké dokumenty o RC a práci zdravotníků

Ukázky léčby a procedur

Důvěrné hovory: rozhovory se známými osobnostmi, našimi klienty; pozvánky

2. programový blok

(červený; pondělí, čtvrtek)

CO JEŠTĚ DĚLÁME?

Zajímavosti z našeho centra

Nabídky pro volný čas, pozvánky a reportáže

3. programový blok (zelený; úterý, pátek)

KDE SE NACHÁZÍTE?

Z historie i současnosti regionu

Zajímavosti o Čeladné a okolních obcích

Osobnosti, události, pozvánky

4. programový blok (fialový; sobota)

CO SE U NÁS DĚLO A DĚJE?

Pozvánky na kulturní akce

Co stojí za to připomenout

aneb to nejlepší z filmového archivu RC

několik hodin. Hlavní výhodou tohoto kanálu je okamžitá možnost změny obsahu. Nejaktuálnější jsou textové informace v dolní liště.

Kalendář kulturních akcí je vždy na kalendářní měsíc a zobrazuje informace o vystupujících na dvou hudebních pořadech týdně (v úterý a v pátek) v restauraci U Sestřiček, jednou za měsíc se koná v salonku AD Lara vlastivědná přednáška. ■

Programy TV Ondřejka a Info kanál lze sledovat pod čísly 1 a 2 v televizích v pokojích léčebných domů v hlavním areálu rehabilitačního centra a v LD Polárka.

Čas od času nás zaujme nějaký článek, o němž si říkáme, že by bylo dobře, kdyby si ho přečetli i ostatní. Takže „čteme pro vás“. Nedávno nás zaujal sice starší, ale dle našeho názoru nadčasově platný příspěvek, který na web Lidových novin Nevitelný pes napsal Tomáš Vodvářka.

Převzato z <https://neviditelnypes.lidovky.cz/novinari/tomas-vodvarka>; 13. 8. 2022.

POLITIKA: Cirkus Babiš

Přijede kamkoliv, vstupné se neplatí, vzrušení zajištěno. Novodobý cirkus s principálem a šaškem v jedné osobě je fenoménem současné doby.

Nejviditelnějším politikem současné doby je poslanec Andrej Babiš. Není to z důvodů návrhů zákonů, které by naší společnosti přinesly profit, úlevu od zbytečné zákonné buzerace či třeba zlepšení životní situace občanů. Svě sídlo vzdor poslaneckému platu nemá v poslanecké lavici parlamentu, ale za sedadlem kempového vozu, z něhož tu a tam vystoupí na náměstí či návsi, aby občanům vysvětlil, jak on to dělal a bude dělat dobře a jak to ti současní dělají špatně. Svě politické protivníky označí za nacisty a fašisty (ví pan Babiš, co ten termín vlastně znamená?), podepíše svou Prchalovu knihu a nechá se vyfotit s několika svými příznivci na mobil. Poté svou káru posune o kus dále.

Na návsi či náměstí se shromáždí dav. Lze jej rozdělit do tří skupin. První bychom mohli pojmenovat „Vyznavači ANO“. Jde o skupinu tzv. „ultras“, kteří budou hájit poslance Babiše i za cenu prolití vlastní krve. Jsou rozhodnuti jej volit, i kdyby jim šlohnul jejich šrajtofli, případně „převzal“ jejich dílničku. Visí mu na ústech a jsou schopni reprodukovat nadšeně jakoukoli i tu sebevětší pitomost, která z úst jejich adoranta zazní. Vše negativní o jejich guru považují za lež, kampaň, provokaci. Je možné, že mají jeho obrázek i nad postelí.

Druhá skupina jsou jeho odpůrci. Lidé, kteří si aspoň rámcově uvědomují, že před nimi stojí sociopat, jedinec, za kterým se táhne stopa mnoha fíglů, které přinesly a přinášejí tomuto muži další a další peníze, na které přispíváme my všichni z našich daní. Jedinec, kterému není stydno do svých hnusných kšeftů a lží tahat i své nemocné děti, který je synonymem vládního chaosu. Jedinec, který lidi dělí na ty, kteří mu slouží (ať už vědomě či z hlouposti), a na nepřátele, na které je třeba vést složky.

Třetí skupinou jsou obyčejní čumilové, kterým jsou ty dvě předchozí skupiny ukradené a kteří se jdou podívat na Babiše jako na medvěďáre na pouti. Troufám si říci, že těchto bude daleko nejvíce, protože s přibývajícím časem je jistá šance, že se na těchto cirkusových vystoupeních cosí semele a oni budou

tak říkajíc u toho. „Máno, půjdem kouknout na toho Babiše, ať ho vidíme naživo bude nejspíše leitmotivem, proč místo sběru jablek na calvados jdou na návěs.

Cirkus Babiš úspěšně koluje po našem malém dvorečku a vše ostatní ustupuje do pozadí. V novinách je na prvním místě, ještě před zprávami z rusko-ukrajinské fronty.

Zbývá odhalit smysl tohoto počínání. Pan Babiš si je vědom, že nezíská nadpoloviční většinu voličů v případném druhém kole, kam by jistě postoupil. Jeho cirkus polarizuje a rozeštvává. Jakýsi „Zeman 2“ se většině obyvatel už zajídá, dalších 5 let s jedincem, kterého kvůli jeho konání upřímně nesnáší značná část národa, bychom těžko strávili. Komunální volby už dávno nejsou o politicích, za nimiž by měla být vidět práce na místní úrovni, ale jakési referendum o současné vládě. Platí to zejména ve velkých městech. Podpora politiků ANO od jeho vůdce by jakýsi smysl mít mohla. Nicméně i tady platí princip odpudivosti těch tří písmen. Andrej Babiš čeká na soudní řízení v září t.r. Je jisté, že bude dlouhé, plné odvolávání se z obou stran atd. Rozsudku se dočkáme (pokud vůbec), za mnoho, mnoho dní. Možná podpora ulice pro svého guru může být rovněž důvodem spanilých jízd.

Pan Andrej Babiš tajemně mlčí. Takže, vítejte v cirkusu Babiš, vzrušení zajištěno, principál i šašek v jedné osobě již brzy na vaší návsi. ■

Tomáš Vodvářka o sobě říká: „Jsem člověk, který věří v mezilidské vztahy jako základní etalon podstaty bytí.“ Narozen v socialismu a šťasten, že může druhou půlku života užívat svobodu pohybu, slova a myšlení. Lékař, který až po letech praxe dospěl k přesvědčení, že podstatou somatické nemoci je strádající duše. Žije rád v Ostravě, kde se narodil. Šťasten, že žil v době, kdy byl v čele státu Václav Havel. „A jsem rád, když můj text potěší čtenáře. Najdete jej též na www.blogosfera.cz, kde publikuji s řadou dalších autorů.“

I Skutečnost předčila očekávání

V tomto rehabilitačním centru jsem poprvé, ale skutečnost předčila očekávání. Všichni pracovníci stále příjemně naladěni, vstřícní k pacientům, velmi ochotní. Strava velmi chutná, personál jídelny milý. Zvláště bych chtěla vyzvednout přístup paní Martiny Tobolové, je to naše sluníčko. Velké poděkování.

Karla Hošťálková, Ostrava-Hrabůvka

I Chci poděkovat za Vaši obětavou práci

Léčebný dům Dr. Storch I, Prim. MUDr. M. Zajonc Pane primáři, milé sestry a všichni ostatní, touto cestou chci poděkovat za Vaši obětavou práci, profesní i lidský přístup. Taktéž děkuji terapeutkám i terapeutům za trpělivost při určených procedurách. Pobyt ve Vašem rehabilitačním centru, byl pro mne prospěšný a zároveň příjemný. Srdečně děkuji.

Jaroslava Dorogová, Kelč

I Nikdy na pobyt nezapomenu

Dobrý den, chtěla bych opravdu moc poděkovat za vaši péči, ochotu a vstřícnost personálu. Opravdu profesionální přístup jak sestríček, paní doktorky, fyzioterapeutky, tak důkladných paní uklízeček. Velmi si vážím příjemné atmosféry a ochoty pomoci, nikdy na pobyt nezapomenu a ráda se vrátím. S velkým poděkováním se loučím.

Romana Garguláková, Horní Lideč

I Velmi si vážím vaší práce

Vážení, chtěl bych touto cestou poděkovat za vaši příkladnou péči a opravdu profesionální přístup k pacientům. Velmi si vážím vaší práce, která mimochodem není vůbec jednoduchá, a přeji hodně úspěchů a hlavně zdraví všem zaměstnancům. Doufám, že naše cesty se ještě potkají.

Bohuslav Žitník, Horní Benešov

Rehabilitujte, cvičte, soustředte se na sebe a uzdravte se

...Když mi bylo po operaci kolene ouvej, poslal mě přítel k Šárce, lesní inženýrce, která nejen chová koně, souzní s přírodou, ale rozumí také lidskému tělu, mozku a mysli. Její nalézání a rozptýlení problémových bodů na těle bylo přímo mistrovské. Po třetí masáži, kdy jsem hlavně skučel, se napřímila

a řekla: „Jardo, přestaň kňučet, doktoři ani já Tě nevyhlídí. Musíš chtít sám.“ Soustředil jsem se na své zubožené tělo. Koleno bolelo, snažil jsem se chodit, ale bolest Vás zlomí. Následkem úsilí byla totálně rozhozená, již hodně dojebaná, paraglidistická páteř. S hůlkami jsem ušel 200 m a musel se rovnat. Chodil jsem nakřivo, seděl nakřivo a pak už bolelo celé tělo. Nejprve jsem našel polohu vleže, tak, abych necítil bolest. Stále jsem visel doma na hrazdě, v lese na větvích. Začal jsem podle ukázek Šárky koordinovat chůzi a hlídat polohu páteře, klást nohy před sebe, tak aby to nebolelo. Párkrát jsem se soustředil tak, že nevnímám okolí, auta troubí a cyklisti hulákají. Ráno, když se dosoukám do sklepa, cvičím. Rehabilitace ve Frýdlantě také hodně pomohly. 4 měsíce po operaci menisku již zase slušně chodím.

Dostal jsem lázně, a tak mám čas, vnímám a pozoruji pacienty. Většinou jsou tu skutečně nemocní, pooperační a postižení, kteří mají maximální snahu se uzdravit. Pak jsou stěžovatelé a lázeňští povaleči. Nejhorší jsou ale skučky (skuček, to jsem byl předtím)... Někteří chodí jak kakabusi, ale ti, co mají rádi život, se usmívají, a pak je všechno hezčí. Byl jsem v lázních před 12 lety, levá, přišroubovaná ruka mi visela u těla a já jsem žil v přesvědčení, navždy postižený, prostě mrzák, který si nezaváže boty. Na fyzioterapii mě vzala do parády paní Lea Švébišová. Co se mnou tehdy, tedy s mou rukou a ramenem, dělala, nedokážu popsat. Ale byl to zázrak. Ač plno plechu a vrutů, mám 90% hybnost, sem tam mi v rameni vrže a s přesností hodin určuji počasí. Musím však říci: „lázně, tedy rehabilitace, mi pomohly“ a pomáhají.

Ted' mi trvalo týden, než jsem se vžil do lázeňského života a začal vnímat lidi kolem sebe. Ti, co pořád netelefonují a neřeší pracovní a jiné problémy, to jistě vnímají stejně. Je tu dobře. Většina žen to tu krásí a i ty starší jsou pravé zástupkyně svého rodu.

Tak rehabilitujte, cvičte, soustředte se na sebe a uzdravte se.

Vážení přátelé, byl jsem u Vás nadšený. Díky. Do datečně jsem to popsal.

Jarda Vlk, Ostravice

I Vzpomínky a pohlazení na duši

Vážení, pěkně Vás zdravím a děkuji za připomenutí pořadu Sama doma z Čeladné. Jako bych tam byla před rokem – pro mě vzpomínky a pohlazení na duši. U nás doma nemocí přibývá, ale nevzdáváme se a bojujeme. Přeji Vám také hodně zdraví a barevné podzimní dny a to u Vás jistě jsou.

Srdečně **Anna Beránková ze Slovácka**

I Dík patří celému personálu

Dobrý den, tímto e-mailem bychom Vám chtěli poděkovat za přístup, služby a milý personál po dobu mého pobytu v domě Dr. Storch I A od 7. 7. do 4. 8. 2022. Zodpovědným pracovníkem tam je paní Ryglová. Sestřičky mi vycházely vstříc, bylo ochotné, s lidským přístupem, obzvláště mladá slečna praktikantka Natálka, kterou jsem si moc oblíbila. Také tímto moc zdravím sestřičku paní Zdenku. Obecně dík patří celému personálu.

K poděkování se přidává i manžel, který byl rovněž s přístupem kolektivu spokojen.

Jaroslav a Zdenka Gryzovi, Ostrava-Dubina

I Pořad z vašich lázní se mi moc líbil

Dobrý den, pane doktore, před několika dny odysílala ČT pořad z vašich lázní, který se mi moc líbil. (Název pořadu Sama doma.) Mám dotaz... Zaujala mne léčebná metoda, kterou nabízíte, a to Oxygenoterapie. Chci se proto zeptat, zda by byla pro mne tato metoda vhodná z důvodu podpory mého zdravotního stavu a zda je zapotřebí nějaké doporučení. Nebo je možno jako samoplátce se takové terapie v mém případě zúčastnit?

Pokud mi časem zodpovíte můj dotaz, budu moc ráda. Předem děkuji i za čas, který mi takto budete věnovat. Hezký den přeju, H. E.

Je obdivuhodné, jak veškerý personál bezvadně a profesionálně pracuje

Dobrý den všem. Končím svůj druhý rehabilitační pobyt v Beskydském rehabilitačním centru v Čeladné

a v rámci vyplňování Dotazníku spokojenosti pacientů jsem se rozhodl vyjádřit svou spokojenost a názor i jinou, méně úřední formou.

Předně je třeba podotknout, že v srdci nádherné přírody horského pásma Beskyd vyrostlo historicky v původních lázních Skalka nové, velmi pěkné zařízení Beskydského rehabilitačního centra, ve kterém se člověk nemůže cítit jinak než dobře. To by ovšem samo o sobě z hlediska zdraví, kvůli kterému tu jako pacienti jsme, úplně nefungovalo a nepomohlo, kdyby o nás, pacienty, nebylo dobře postaráno.

V rámci svých pobytů jsem se setkal se spoustou příjemných lidí, jak ze strany pacientů, tak ze strany personálu rehabilitačního centra, kdy je až obdivuhodné, jak při vysokém vytížení, a v této mnohdy těžké době veškerý personál, s kterým jsem měl tu čest se potkat, bezvadně a profesionálně pracuje. Vždy jsem cítil a byl si jist, že jsem v rukou odborníků na vysoké úrovni. Myslím si a mám za to, že to není jen můj názor, že je velmi příjemné, když se tu člověk, pacient, setkává s personálem, vybaveným označením, hlavičkou „Rehabilitační centrum Čeladná“, který je k němu milý, příjemný a trpělivý, byť to s námi mnohdy nemá jednoduché.

Považuji za vhodné touto cestou poděkovat všem zúčastněným, od vedení, přes doktory, fyzioterapeuty, sestřičky až po řadové zaměstnance, kteří se svou činností podílejí na chodu rehabilitačního centra a vytváří tak podmínky a prostor pro zlepšení zdravotního stavu nás pacientů, kterým tak zvyšují životní zdravotní komfort, jako je tomu i v mém případě, a kteří se jako já k Vám budou velmi rádi vracet.

S úctou k Vám všem a přáním pěkného dne

Jan Navrátil, Ostrava-Poruba

Tři z Ostravy

V pražském Národním divadle byly v sobotu 8. října 2022 uděleny **divadelní ceny Thálie**.

Na snímku zleva Jana Sibera, **Veronika Forejtová** a Hana Fialová, všechny tři z Ostravy a čerstvé držitelky cen Thálie.

Za všechny zaměstnance rehabilitačního centra a zejména v léčebném domě Polárka jsme herečce Veronice Forejtové poslali gratulaci, která ji, jak nám vzápětí napsala, velmi potěšila.

Připomínáme, že paní Forejtová byla naší spokojenou pacientkou v létě 2019. Rozhovor s ní jsme přinesli v Čeladenské fontáně 7-8 / 2019. (Foto: Petr Hloušek, Právo)

Žaneta Škodáková: *Je to takový ostrůvek lásky*

Poznámka redaktorky: S paní Žanetou se znám stejně dlouho, jak dlouho ona jezdí na rehabilitaci sem k nám, tedy bezmála 15 let. Nešlo si dost dobře nevšimnout její protézy, ale asi neuhodnete, kdy to bylo. Poprvé mě tato energická rusovláska zaujala svým radostným tancem a veselostí na jednom z hudebních programů v restauraci U Sestřiček. Při jiné příležitosti jsme si popovídaly o její práci hotelové recepční a od té doby si ji pamatuji jako ženu s úžasným smyslem pro humor a vůlí k životu přes všechny překážky a různá omezení. Ty dovede brát s obdivuhodným nadhledem a často si dělá legraci sama ze sebe, o čemž svědčí mimo jiné i její příspěvky na facebooku. A tak, když jsme se potkaly letos a sešly se na kávu probrat novinky, napadlo mě nabídnout jí větší prostor v našem časopise. Potěšilo ji to a po návratu domů se do tohoto úkolu vrhla s vervou sobě vlastní. Výsledek si můžete přečíst.

Doma v Brcu...

Jmenuji se Žaneta Škodáková a do Brcu jezdím rok co rok poctivě už skoro celých 15 let. To místo, lidi, atmosféru prostě miluju.

Vždy se moc těším, co bude nového, téměř nikdy nezklamou a občas tedy zrovna netroškaří.

Jednou jsou to různé výšky laviček (velmi prozíravé, protože jak si kdo sedne, tak si vstane :-)) a příště celá budova nebo dokonce vodotrysk.

Ano, jestli někde můžete mít hodinky s vodotryskem, tak tady.

Zde máte prostě pocit, že se může podařit úplně všechno.

Snad síla starých krásných stromů. Nekončí úsměvy personálu, který ví hodně o lidské bolesti, a jeho naprostá odevzdanost svému poslání působí už samo o sobě jako hojivé obvazy. Nebo v neposlední řadě energie dobra, která zůstala po spoustě vyléčených zranění a návratech do kvalitnějšího života.

Zázrak? Možná, ale jen díky čarovnému místu s neméně čarovnými lidmi.

Je to takový ostrůvek lásky, jako by zde neexistovaly žádné hrůzy a skepse.

A já se vždy tak nějak pocitově do těchto míst vracím jako do svého druhého domova, kde je bezpečno, lidsky teplo a krásně. Tohle nikde nekoupíte, a proto za tenhle pocit všem v Brcu a jejich neúnavnému úsilí moc děkuji.

A když pomínu všechny tyto dary, jako bonus ještě zažiju spoustu legrace, a to i tehdy, když to tak zpočátku nevypadá. Protože jestli se někdo umí smát, tak lidé, co si prošli nemocí. Stačí mít ústa a oči do široka rozevřené, protože kdo se chce smát, důvod si vždycky najde.

O tom je můj krátký příběh, který se jmenuje jednoduše:

BAZÉN

K pravidelným lázeňským procedurám patří cvičení v bazénu. Má noční můra.

Ženy se stydí za své nedokonalosti celkem běžně. To nám našeptaly počítačem upravované modelky na křídovém papíře a na tom stejném křídovém papíře píšou, ať se těmi fotkami nenecháme ovlivnit. Proto já osobně nechápu, proč je tam upravované pořád dávají. Kdyby se úpravy fotek zakázaly, to by se polovině lidstva myslím ulevilo. A ta druhá polovina by se ale spoň dostala do kontaktu s realitou co nejčastěji. Ale zatím nám to nikdo nevymluví. Nikdy jsem si nevšimla, že by toto řešili muži. Přijde jim v pohodě požadovat partnerku s vosím pasem, i když oni mají tři brady a pupek.

Takže nám nezbyvá než se stydět, choulit do komplexů a na jaře si svorně pobřečíme, do čeho se zase po roce nevlezeme. A to ty ženy nemají znetvořené tělo jako já. Nejen že je to pro mě velmi intimní a osobní záležitost, ale celých 20 let chci já rozhodovat, komu krátkou nožku odhalím a komu ne.

Je to pro mě otázka důvěry, že nezraní ten druhý ani udiveným pohledem, natož slovem.

Jenže chci taky cvičit v bazénu a tam žádná důvěra neprobíhá, neb se tam všichni většinou vidíme poprvé. Někdy je to tragikomické až na půdu.

Tedy zase po roce hodím plavkové šaty do batohu a vyrazím na lázeňské ranní počacháníčko. To, že

je v sedm hodin ráno, tak brzké cvičení, snad vymyslel Hitler, pomyslí si při vypínání budíku. Mně ovšem skýtá malou naději, že budu ještě v kómatu z ranního vstávání, neb dobrou náladu mám až tehdy, když na oběd je snídaně.

A proto mi to bude tak trochu fuk.

Jenže hned při vstupu do čekárny není. Sedí tam totiž velmi mladý, velmi pohledný a velmi testosteronový mladík, který snad vlastní posilovnu. Sednu si do co nejvzdálenějšího koutku čekárny a s heslem: „Hlavně nenápadně,“ mžourám na ty, co přicházejí po mně. Ze mžourání se stávají oči vykulené, neb vešlo pět namakaných motorkářů, soudě dle rozhovoru o jejich plechových láskách a tetování, které bere dech.

Já tedy rozhodně dýchat přestávám. Čirou hrůzou. Pomyslí si: „Ne, tady nebudu,“ a již vstávám, že prchnu do okolních lesů. Prostě budu po dobu lekce nezvěstná, aby, až mě večer polomrtvou hladý naleznou (pochybuji, že si něco ulovím a ještě jsem nesnídala), aby jim promarněná lekce byla jedno a byli šťastní, že vůbec žiju.

Plížení ke dveřím mi ovšem zastoupí sedmý mladík, který mi z ruky bere kartu procedur a představí se jako fyzioterapeut. Je mi na omdlení a s pocitem, že to je má poslední hodinka, mě nažene do kabinky. A to teprve začalo to pravé dobrodružství. Vytáhnu své plavkové šaty se stahovací podšívkou a utěšuju se, že šaty mě dostatečně schovají. Už tak 10 let, co nemám velikost S a ani nikdy před tím, razím heslo, že čím míň je mě vidět, tím líp vypadám. Zbytek se stáhne a budu krásná a nožka bude jen nedůležitý detail mé okouzující osobnosti.

Tak tedy rozmotám nerozmotatelně zamotané šaty, určím, co je podšívkou a co sukýnka, a míním je na sebe dostat. Kolem sebe slyším, že pánové, diskutující o novém modelu Hondy, odcházejí na bazén a mám silnou a pravdivou předtuchu, že jsem v časovém skluzu. Jenže bych potřebovala být kluzká po celém těle. Šaty

Červenec 2022: Žaneta Škodáková to má v parku rehabilitačního centra ráda.

stagnují. Táhnou je od nohou vši silou nahoru, rvu, začínám se potit, dechám, zkouším znova, a šaty se ani nehnu. Dávám si pauzu na nabírání síly a u toho přemýšlím, kdy jsem je měla naposledy na sobě. Dojde mi, že před dvěma lety a osmi kily. Matně si vybavuju, že jsem je vlastně měla malé už v době nákupu, přece do nich zhubnu. Člověk by si vážně neměl tak lhát.

Teď se však dívám pravdě do očí, táhnou, zrychlil se mi dech, hystericky se všelijak vlním, nic. Slyším pana cvičitele, jak z bazénu volá: „A kde je paní Škodáková?“ Škodáková má plavky u kolen, pomyslí si zoufale a statečně špitnu: „Hned to bude,“ ale sama tomu nevěřím. Tomu se tedy říká být pod tlakem. Natlakovaná jak kvalitní presovar všechny oblíny v jeden okamžik stáhnou, nedejchám a s hlubokým indiánským pokřikem „ÚÚÚÚ“ jsem ty rozto milé šatečky dostala až k prsům.

Statečně jsem vylezla z kabinky, cestou kolem zrcadla zjistila, že se mi části těla jaksi přesunuly na jiná

místa, než je obvyklé. Rychle oči na ten okamžik zavírám a přicházím na bazén.

Hovory o Hondě najednou zmlkly a já velmi pečlivě studuji kachlovou podlahu. Dojdu až k obrubníku bazénu, tvářím se, že jsem dáma na červeném koberci, protože stejně jako tam je ticho a všechny pohledy patří mně. Sundám svůj náhradní díl, jak nejelegantněji umím, a plasknu neelegantního placáka přímo mezi motorkáře, až jeden musel uskočit.

A zrovna ten se rozesměje a bodrým hlasem řekne: „To nejlepší na konec sebou plácne do bazénu.“ To už se řehneme všichni a já bezpečně schovaná pod hladinou nejvíc.

A dnešní závěr? Vždycky, opakuji: vždycky si před odjezdem do lázní zkuste plavky, abyste se vyhnuli případnému tlakovému kolapsu v kabině. Anebo přemístění zadku do horní části zad. A nezapomeňte se sobě zasmát, protože po smíchu se hubne, tak se do oněch plaveček třeba za rok zase dostanete... ■

Odcházím, ale oči zavírat nemusíte

Andrea Anderle Adamová

Ano, odcházím 31. prosince 2022. Budeme se ale vídat dál, i když se v rehabilitačním centru nebudu od ledna 2023 objevovat denně. Rozhodla jsem se odejít do penze o něco dřív, než mi spočítaly státní tabulky. Protože tak mi už druhý rok velí mé tělo a intuice k tomu říká jednoznačně ano. Osobně si nemyslím, že 60 je jenom číslo, ani to nemohu potvrdit svou zkušeností. Prostě cítím, že s každým dalším rokem je moje „baterie“ slabší, a tak i přes častější a různorodé dobýje- ní nevydrží tak dlouho.

Zejména to vnímám ve chvílích, kdy se sejde najednou více úkolů naléhavých a úkoly dlouhodobě důležité musím odkládat kvůli nedostatku času a soustředění na jejich řešení. Syndromy vyho- ření jsou mi dostatečně známé, projevují se navzdory tomu, že dělám práci, kterou mám ráda a která mě naplňuje. Nikdy jsem si nepomyslela, že doporučení, jak je řešit, se bude týkat i mě. Je to ale tak.

Oddělení rozvoje a marketingu má čím dál širší oblast pracovních úkolů, o některých z nich jste si mohli přecíst například v seriálu „Měníme se“ o marketingové strategii budování značky RC Čeladná. O jiných víte vždy, když potřebujete naši podporu a po- moc. I přes spolupráci externistů bychom v oddělení potřebovali nastálo tři zaměstnance, a tak minimálně jednoho dalšího už hledáme.

V průběhu života jsem se přesvědčila, že „peníze jsou pro ochranu“, jak už dávno bylo řeče- no v biblické knize Kazatel. Moje rozhodování tedy nebylo vůbec snadné, protože v tomhle případě nejde vzít zpátky. Ale právě tady u nás vidíme denně, že zdraví si koupit nelze.*

Při svém rozhodnutí se tedy spoléhám také na ochranu nekonečně trvalejší,

spolehlivější a věčnou. Dosud mi to vycházelo. ☺

Chtěla jsem Vám všem, kolegy- ním a kolegům, poděkovat a říct, že žádné z mých bývalých praco- višť nebylo tak krásné a vstřícné, pokud jde o přírodu, prostředí i lidi. Bylo mi – a doufám, že bude – velkou ctí a potěšením pracovat zde. S panem ředitelem jsme se dohodli na mojí další spolupráci formou práce na dohodu, a tak věřím, že o Čeladenskou fontánu nepřijdeme. Ani provozu Galerie Lara a vysílání naší TV Ondřejka se moje „poodstoupení“ nijak podstatně nedotkne. Aspoň v to doufám.

Aby to tak mohlo být, určitě k tomu budu potřebovat i Vás.

Děkuji a přeji Vám všem, aby Vám přinášelo radost to, co děláte.

**Poznámka: Tyto řádky jsem promýšlela a psala v době, kdy jsem netušila, že za pár dní mě k delšímu a neplánovanému od- počinku vyzve moje levé koleno. A dopadlo to tak, že jsem se po artroskopii v rožnovském Orthesu dostala do ještě nikdy nevyzkou- šené role pacientky našeho reha- bilitačního centra.*

Všechna čest a poděkování za péči, kterou jste mi mnozí věnovali. Na tom, že se tu cítím jako doma, se nic nezměnilo, právě naopak.

Děkuji ještě jednou za vše. Přeji Vám krásné a klidné Vánoce a co nejlepší rok 2023.

Jak šel čas...

Za těch uplynulých 14 let jsem nafotila při různých příležitostech bezmála 20 000 fotografií, ale sama jsem se pochopitelně dostala jen na pár z nich. To když se pořizování záznamů ujala také některá z mých kolegyň, nebo později fotografové, s nimiž jsem se při pořádání různých akcí seznámila. Výběr snímků a vzpomínek proto není reprezentativní, ale je prostou připomínkou některých událostí, na které z různých důvo- dů vzpomínám ráda.

1

2

3

4

5

I VÁNOČNÍ JARMARK

1, 2, 3: Organizace vánočního jarmarku byla mým prvním „viditelným“ úkolem po mém příchodu do centra v roce **2008**. Akce se moc nevydařila, ten den od rána hustě sněžilo a někteří stánkaři kvůli dopravní kalamitě ani nedorazili. O vánoční atmosféru se tehdy postarali studenti z pěveckého sboru ostravského Gymnázia Olgy Havlové. Drsné počasí vyvažovala také horká vařonka, guláš a zabijačkové speciality ve stánku restaurace U Sestřiček.

I SPLNĚNÝ SEN DOKTORA MAYE

4, 5: V roce **2009** před Vánoci proběhl v restauraci U Sestřiček slavnostní křest knihy *Lékař lidumil* o zakladateli lázní Skalka MUDr. Janu Mayovi. Kapitolkou s názvem *Ideál po stu letech* jsem se ocitla ve společnosti tří renomovaných autorů (Petr Andrlé, Jan Folprecht a Jiří Jezerský), ale také jsem měla za úkol napsat scénář, komentář a zorganizovat profesionální natáčení filmu *Splněný sen doktora Maye*, který byl na DVD přílohou knihy. Ten večer měl film premiéru, a tak jsem z toho byla trochu vykulená. Jsem hrdá na to, že je tento dokument i po letech zajímavý a aktuální. Na našem YouTube kanále je od zveřejnění v roce 2016 stále čtvrtý nejsledovanější s více než 12 tisíci zhlédnutími. A kniha je již dlouho vyprodaná.

ČELADENSKÁ FONTÁNA

Interní zpravodaj BESKYDSKÉHO REHABILITAČNÍHO CENTRA

1 / 2009

Obsah čísla 1 / 2009

- * Úvodní slovo
- * Komu je zpravodaj určen
- * Naše rubriky
- * Kdo poskytuje informace
- * Změny v poskytování náhrady mzdy nebo platu
- * Vyhášení soutěže o novou hlavní zpravodaje
- * Jak je to s krádežemi?
- * Stavební boom se odvíjí
- * Připravujeme DVD o nás
- * Vydání z úvodu knihy „Lékař lidumil“
- * Měsícování v anketě Strm roku 2009 skončilo
- * 2 týdneku Profil
- * Ze zpravodaje obce Čeladná

Vážení čtenáři, milí zaměstnanci,

v současné době pracuje v Beskydském rehabilitačním centru přes 230 zaměstnanců a v léčebných domech včetně apartmánů v AD Lara je průběžně ubytováno víc jak 240 klientů. To už je hodně lidí na to, abychom se všichni znali osobně, a občas to způsobuje také to, že někteří pociťují nedostatek informací o dění v podniku a jeho perspektivách. A většina z nás má při své práci jen omezenou příležitost poznat také práci jiných.

Proto jsme se rozhodli vydávat tištěnou a zároveň internetovou verzi občasněho interního zpravodaje, který by měl přispívat k větší informovanosti zaměstnanců o činnosti podniku, přinášet zajímavé informace a vytvářet prostor k výměně zkušeností a názorů. Budeme rádi, když po přečtení tohoto úvodního čísla získáte představu, jak chceme naplňovat náš cíl, a budete nám v tom pomáhat.

Za redakci Mgr. Andrea Adamová

Internetový zpravodaj je vydáván pro zaměstnance s cílem:

- Informovat o aktivitách vedení, vývoji a perspektivách BRC
- Přinášet důležité a zajímavé informace o dění v BRC
- Poskytovat místo k otevřené debatě o nás a o věcech kolem nás

Připravujeme pro Vás následující rubriky:

Informační servis „Práce a mzdy“: Speciální rubrika přinášející informace o změnách v oblasti mzdové a personální a v organizaci práce.

Novinky a změny: Zde najdete zprávy o tom, co se u nás událo, informace o rozhodnutích, které se týkají dalšího vývoje a směřování BRC, o činnosti vedoucích pracovníků a další.

Napsali nám, nebo o nás: Rubrika, v níž budeme zveřejňovat dopisy či vzkazy od našich pacientů nebo klientů a informovat Vás o tom, co o nás v určitém období vyšlo v tisku nebo v jiných médiích.

Napsali jsme o sobě: Čas od času využíváme nabídek napsat o činnosti BRC ve formě PR článku (Public Relation, angl. = vztahy s veřejností) nebo jiné texty propagačního a marketingového charakteru. Právě ty najdete v této rubrice.

Jeden den s...: Na tuhle rubriku se hodně těšíme. Najdete v ní normální pracovní den očima jednoho ze zaměstnanců. Samozřejmě, při občasně periodické Fontány (v plánu je několikrát ročně) by se úplně

6

7

8

9

10

I 94 ČELADENSKÝCH FONTÁN

6: Na obrázku (*předchozí strana dole*) je titulní strana historicky prvního čísla Čeladenské fontány. Na podzim 2009 jsem vstoupila na pro mě půdu dosud neznámou, protože jsem dostala za úkol začít vydávat podnikový časopis. Psala jsem vždycky ráda, což o to, ale to je jen jedna z mnoha oblastí, které je k tomu třeba zvládnout. Naštěstí mi v začátcích mohl poradit – a hodně radil – můj muž. A tak jsem se do toho pustila. Čeladenská fontána měla zprvu jen 8 stran a velmi jednoduchou grafiku. V průběhu let jsem absolvovala kurz práce s programem pro počítačovou sazbu Adobe InDesign a začala jsem do tiskárny posílat vícestránková „díla“. Tohle učení je ale na celý život, ani renomovaní grafici nepoužívají všechny dostupné nástroje. Možnost vytvářet vlastní rozložení stránek mi ale zároveň dává volnost při zpracování textů v kombinaci s obrázky. I když je velmi neobvyklé, aby vše zpracovával jen jeden člověk.

Dodnes nejobtížnější je pro mě vymýšlení námětů, tedy o čem psát, aby to bylo o naší práci a zároveň zajímavé pro čtenáře, jimiž jsou nejen pacienti a zaměstnanci. Příležitostných autorů článků jsem během let získala ke spolupráci několik, a tak mě těší, že i s tímto číslem už vyšlo celkem 94 časopisů a v roce 2023 bude mít Čeladenská fontána už 15. ročník.

I GALERIE LARA

7, 8: V roce **2011** jsme se s kolegyní rozhodly oživit chodbu k salonku v Apartmánovém domě Lara závěsným galerijním systémem a nabídnout tento prostor příležitostným vystavovatelům. K našemu překvapení si Galerie Lara získala brzo náklonnost mnoha amatérských výtvarníků a fotografů, a tak jsme letos v létě uskutečnili výstavu už s pořadovým číslem 100. Termíny v galerii jsou přesně rozepsány a rezervovány až do roku 2026. Jedním z prvních vystavovatelů byl náš pacient (nikoliv amatér) malíř Jaroslav Koreček (*vlevo*), kterého přišel na vernisáž pozdravit jeho kamarád Zdeněk Šmajstrla. Ano, ten, který je po celé republice známý svým Pohankovým mlýnem v Trojanovicích.

I FIREMNÍ AKCE V JURÁŠKU

9: Až do roku 2011, kdy jsme ukončili pronájem penzionu Jurášek, jsem zajišťovala organizaci firemních akcí s ubytováním v penzionu, procedurami a s doprovodným programem. Vždycky jsem se řídila svým oblíbeným mottem, že „*dokonalá služba spočívá v detailu*“ a personál penzionu to měl podobně. I proto se k nám některé firmy vracely. Snímek je z golfové akademie, kterou jsme objednali pro významné zákazníky firmy Schneider Electric na čeladenském golfovém hřišti. Nemohla jsem odmítnout nabídku si také pár odpalů poprvé v životě zkusit, ale raději jsem se vrátila k fotoaparátu... (Můj neúspěch byl prý dán tím, že jsem měla na mou výšku moc krátké hole. Od té doby se tento závěr zkušeného golfisty nesnažím nijak ověřit ☺)

I STROM LIDUMIL

10, 11: Moc ráda také vzpomínám na **25. října 2013** (den narození doktora Maye v roce 1869). U Jezírka přání jsme slavnostně zasadili javor červený, který od té doby nese jméno Lidumil. Zasazení se účastnila také paní Jiřina Mayová, manželka vnuka zakladatele lázní. Za uplynulých 9 let se okolí stromu proměnilo do krásy a Lidumil výborně prospívá. Často se u něj zastavuji na kus řeči. Snímek je z léta 2021.

I TELEVIZE ONDŘEJKA

12: V roce **2013** jsme založili rehabilitačnímu centru vlastní kanál na YouTube a od té doby se též datuje vysílání naší vnitřní televize Ondřejka. Hned o rok později jsme se pustili do časově náročné přípravy videa, které představuje individuální fyzioterapii. Na fotografiích jsme zachytili jednotlivé specialisty z oddělení rehabilitace při individuální práci s pacienty. Fotografovala jsem téměř všech 28 v reálném prostředí a s pacienty, kteří souhlasili s rolí figurantů. Výroba 7minutového dokumentu trvala několik měsíců a použili jsme v něm také fotografie z různých odborných seminářů. Ty se v průběhu let snažím všechny navštěvovat a zejména fotografovat praktické ukázky předváděných postupů a metod. Můžete se na YouTube nebo v TV Ondřejka podívat a porovnat, kolik stálic tu ještě pracuje a stále pomáhá našim dalším pacientům. Snímek je z kurzu arteterapie.

I ŽIVOTODÁRNÉ ÚDOLÍ

13: Rok **2017** je pro mě nezapomenutelný také proto, že Beskydské rehabilitační centrum vydalo ke 115. výročí založení lázní knihu s názvem *Životodárné údolí – od Lázní Skalka až k Beskydskému rehabilitačnímu centru v Čeladné (1902–2017)*. Hlavní práce na knize se zhostil můj muž, ale v doslovu je v poděkování uvedena celá řada dalších spolupracovníků. Kniha obsahuje také dvě tematická vydání Čeladenské fontány, která jsem věnovala představení hlavních profesí a cílům dlouhodobého projektu *Obnovy a rozvoje kulturního dědictví Moravskoslezských Beskyd*. Kniha se křtila, pohádkově zimní počasí notně rozehrála kapela Šuba Duba Band a náměstí bylo plné diváků.

I OSLAVA ŽIVOTA

14: V červnu **2018** jsme na akci s názvem Oslava života – Zlatá šedesátá nenápadně slavili i šedesátiny pana ředitele. Akci organizačně a technicky zajišťovala agentura Silver BC, úkolem našeho oddělení bylo pomáhat s různými přípravami. S mužem jsme rádi dostáli výzvě přijít v dobovém oblečení, které mělo připomínat také kulaté výročí vzniku republiky v témže roce na podzim. Mnozí mi jistě dáte za pravdu, že vystoupení Beatles bylo skvělé, stejně jako večerní Rolling Stones. I díky krásnému počasí to byla nezapomenutelná událost. Bavili jsme se výborně.

Další vzpomínky si nechám až někdy na příště... ■

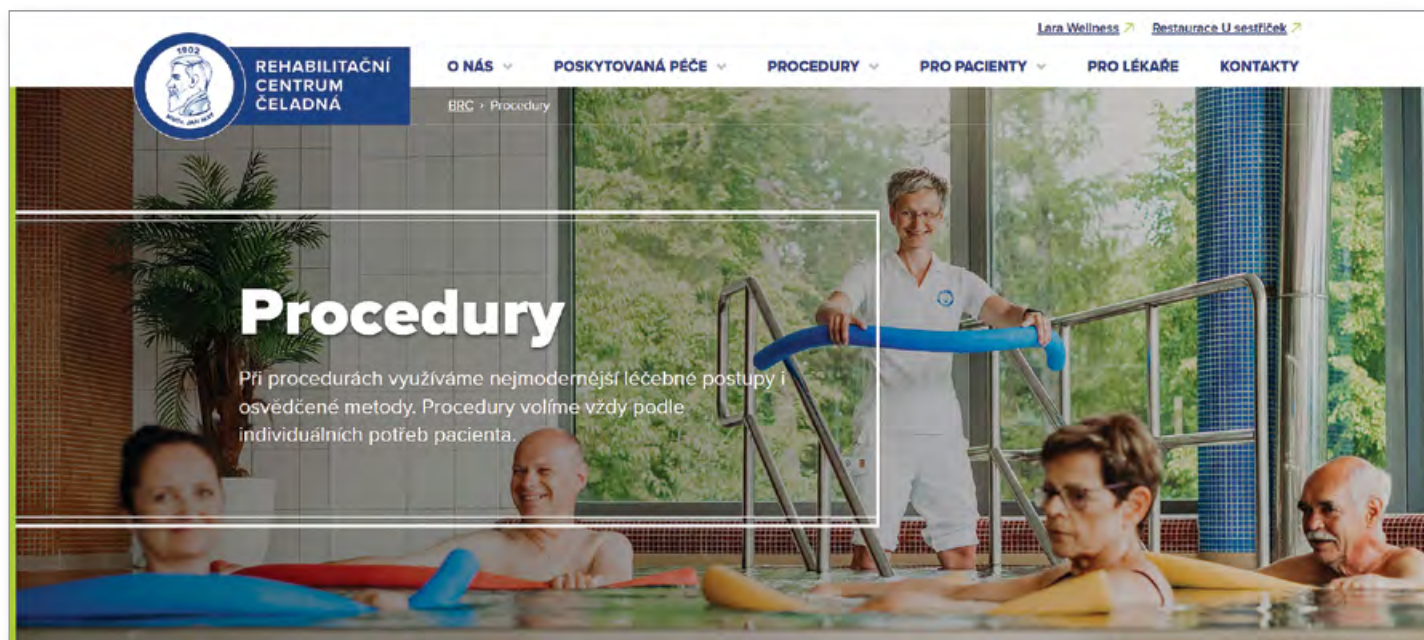
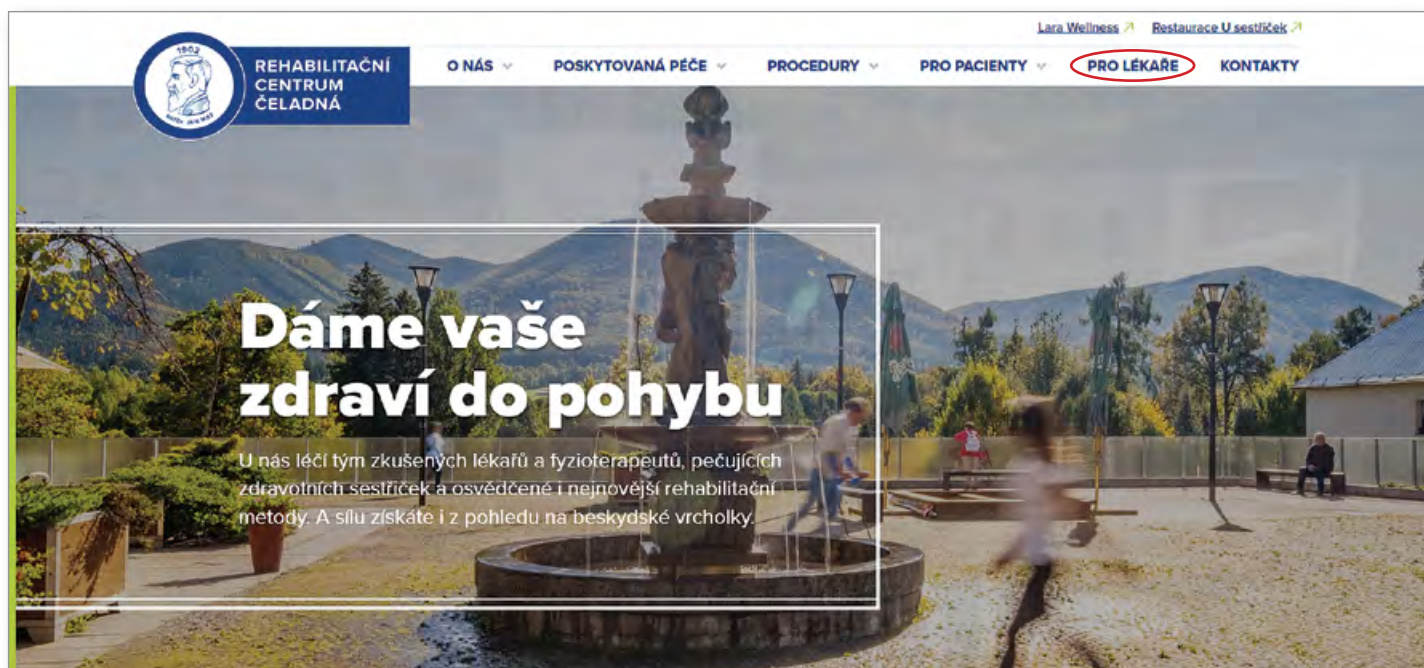

www.rcceladna.cz

Nový web jako vánoční dárek

Udělejte si ve vánočním shonu klidnou chvíli a prohlédněte si náš nový web! Na snímku je jeho **úvodní strana**. Naše pacienty určitě potěší **stránka o procedurách** (dole). **Pro lékaře** máme novinku: samostatnou „záložku“ přístupnou z horní lišty, ve které najdou všechny potřebné informace o nemocích, které v rehabilitačním centru léčíme. Je tam též postup, jak podat *Návrh na léčebně rehabilitační péči v odborné léčebně* (tedy na léčbu do našeho rehabilitačního centra).

Čeladenská FONTÁNA.

První číslo tohoto časopisu vyšlo v listopadu 2009.

Nepravidelný zpravodaj Rehabilitačního centra Čeladná. Šéfredaktorka: Mgr. Andrea Anderle Adamová.

Redakční rada: Zdeňka Kišová, MBA, Bc. Jan Neuwirth, Ing. Blanka Ochmanová.

Grafická úprava: A. Anderle Adamová. Jazyková korektura: Bc. David Věžník. Tisk ME® a René Daubner – APRO Bruntál.

Adresa redakce: RC Čeladná, 739 12 Čeladná 42.

Toto číslo vyšlo v prosinci 2022 v nákladu 1 000 výtisků.